Кличе небо Ліберії

7 стор.

Восставший из пепла

8-9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

23 – 27 квітня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 17 (628)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

СКЛАДОВА БЕЗПЕКИ

Взаємодіяли на найвищому рівні

2 стор.

Підводний човен “Запоріжжя” вийшов у море

2 стор.

Удосконалюють практичні навички авіатори

2 стор.

Серед пріоритетів – реформування ОПК

3 стор.

Одесские крылья – в небо Родины!

В один из последних апрельских дней свою 101-ю годовщину отмечает старейшее авиационное предприятие на постсоветском пространстве – Одесский авиационный завод. Совсем недавно это предприятие называлось авиационно-ремонтным. Но вот, наконец, историческая справедливость была восстановлена, и завод, изначально основанный как авиастроительный, вернул свой прежний статус. Продолжая и ремонт самолётов различных модификаций и авиационных двигателей, завод в год своего столетия, в 2011-ом, приступил к выпуску самолётов.

Удерживая завод на плаву в тяжёлые девяностые годы, когда были разорваны связи с другими предприятиями авиаремонтной отрасли ВВС, оказавшимися в одно мгновение за границей, в условиях отсутствия госзаказа, руководитель предприятия – полковник Виталий Юхачёв – уже в те годы мечтал о том, чтобы завод со временем вернул себе функции авиастроительного предприятия.

Продовження на 3 стор.

Взаємодіяли на найвищому рівні

24 квітня на базі бригади тактичної авіації Повітряних Сил ЗС України, що на Київщині, відбулося міжвідомче тренування підрозділів Збройних Сил України, Антитерористичного центру при Службі безпеки України, МВС та МНС України з виконання заходів з антитерористичного забезпечення проведення в Україні фінальної частини "Євро-2012". У рамках його проведення учасники відпрацювали порядок взаємодії між Штабом Антитерористичного центру при СБУ, органами управління та черговими силами з протиповітряної оборони Збройних Сил України, підрозділами МВС та МНС, дії чергових сил з протиповітряної оборони щодо припинення протиправних дій захопленого терористами повітряного судна, порядок дій спецпідрозділу СБУ з припинення терористичного акту та звільнення заручників на захопленому терористами повітряному судні, надання допомоги черговими силами з протиповітряної оборони повітряному судну за форс-мажорних обставин.

За легендою навчання, два винищувачі чергових сил Повітряних Сил ЗС України МіГ-29 здійснили у повітрі перехоплення літака Ан-26, захопленого терористами, та примусили його до посадки на аеродромі. Після приземлення співробітники Центру спеціальних операцій "Альфа" Служби безпеки України відпрацювали завдання зі звільнення заручників на захопленому терористами повітряному судні, а медики цього ж Центру надали допомогу умовно постраждалим заручникам.

Також "надавали" допомогу повітряному судну у форс-мажорних обставинах і вертолітники армійської авіації Сухопутних військ. Екіпаж вертольота Мі-24 виявив у повітрі вертоліт Мі-8, у якого відмовили засоби зв'язку та пілотажно-навігаційна апаратура, супроводив його до аеродрому та допоміг здійснити посадку. Крім того, екіпаж вертольота Мі-8 відпрацював завдання щодо визначення та знешкодження малошвидкісних та маловисотних цілей.

Окремо представниками Житомирського військового інституту ім.С.П.Корольова Національного авіаційного університету була розгорнута виставка, де були представлені комплекс повітряного спостереження на основі безпілотного літального апарату, комплекса перешкод "Сокіл", станція радіоперешкод СПС-1, комплект малогабаритних передавачів перешкод МПП-1, які можуть використовуватися з метою забезпечення безпеки під час "Євро-2012".

За ходом міжвідомчого тренування спостерігали перший заступник начальника Генерального штабу ЗС України віце-адмірал Ігор Кабаненко, тимчасово виконуючий обов'язки командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров, перший заступник Голови Служби безпеки України – керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України Петро Шатковський, керівник міжвідомчого координаційного штабу з питань безпеки і правопорядку чемпіонату "Євро-2012" при Президентові України Олександр Бірсан.

mil.gov.ua

– Сьогодні ми показали епізод, в ході якого була відпрацьована міжвідомча взаємодія між усіма структурами, залученими до антитерористичного забезпечення проведення в Україні чемпіонату Європи з футболу Євро-2012: Збройними Силами України, Антитерористичним центром при Службі безпеки України, МВС та МНС України. Завдання тренування виконані успішно, між його учасниками досягнуто необхідного рівня взаємодії, – зазначив тимчасово виконуючий обов'язки командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров.

Генерал-лейтенант Василь Нікіфоров наголосив, що в ході чемпіонату вітчизняні сили протиповітряної оборони здійснюватимуть заходи з недопущення продовження польоту при наближенні повітряних суден до 10-кілометрової зони навколо кожного міста, де проводитимуться матчі футбольного турніру.

– Військовослужбовці підрозділів протиповітряної оборони під час чемпіонату "Євро-2012" перебуватимуть у посиленому режимі чергування на бойових позиціях і командних пунктах, стежачи за повітряною обстановкою в країні, – підкреслив генерал-лейтенант Василь Нікіфоров.

"Проведення в Україні чемпіонату Європи з футболу – екзамен для України на відповідність європейським стандартам гостинності, організації, облаштування інфраструктури, і, звичайно, забезпечення безпечних та комфортних умов для учасників та вболівальників". Таку думку висловив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Клюєв, коментуючи результати проведення комплексних міжвідомчих навчань у Василькові. Про це повідомляє веб-сайт РНБО України.

За його словами, підготовка до безпечного проведення "Євро-2012" входить у завершальну стадію, коли до відпрацювання дій додається узгодження алгоритмів взаємодії різних служб.

– На сьогодні Україна – одна з найбільш спокійних країн світу. Водночас ми розуміємо, що в сучасному глобалізованому світі жодна країна не може повністю відгородитись від інших, а відповідно – від певних загроз. Ми усвідомлюємо всю серйозність навіть малоймовірних зовнішніх викликів, які вимагають від нас постійного посилення заходів безпеки, – сказав Андрій Клюєв.

Він переконаний, що співробітники вітчизняних силових структур повинні безперервно працювати, готуючись до початку фінальної частини чемпіонату. Секретар РНБО висловив переконання, що Україна буде повністю готова до проведення "Євро-2012" не тільки в аспекті безпеки, а й у цілому.

ПОЛЬОТИ

Удосконалюють практичні навички авіатори

Цього тижня на Києво-Олександрівському полігоні, що у Миколаївській області, згідно з планами бойової підготовки Повітряних Сил ЗС України здійснювали бомбометання та пуски некерованих авіаційних ракет пілоти бригади тактичної авіації, де командиром полковник Володимир Помогайбо.

Льотчики на літаках типу Су-25 та Л-39 здійснили понад 30 бойових застосувань по наземних цілях, використовуючи такі авіаційні засоби ураження, як П-50-75т, ОФАБ-100-120 та некеровані ракети С-8КОм. Кращим за точністю попадання при знищенні цілей став командир ескадрильї підполковник Юрій Погорілий.

В ході льотної зміни особовий склад бригади виконав ряд інших завдань. Зокрема, пілоти здійснювали підготовку до бойових дій як вдень, так і вночі, підтримували навички пілотування за видами льотної підготовки та метеоумовами. Крім того, літаки застосовувались як контрольні цілі для перевірки підрозділів ЗРВ, РТВ та РЕБ.

Фото автора.

Загалом протягом льотної зміни було виконано 24 польоти.

Катерина Рудич.
м.Миколаїв.

ВИПРОБУВАННЯ

Підводний човен "Запоріжжя" вийшов у море

Підводний човен Військово-Морських Сил Збройних Сил України "Запоріжжя" вийшов у море і приступив до виконання першого етапу ходових випробувань. 25 квітня після завершення швартових випробувань корабель залишив заводську причальну стінку, де він перебував у ремонті, і у надводному положенні вийшов із Севастопольської бухти у Чорне море.

Починаючи з 1993 року, це перший вихід човна з використанням власної силової установки.

– Вихід підводного човна "Запоріжжя" в море є важливою подією для українського флоту, – зазначив Міністр оборони України Дмитро Саламатін. – Успішне проведення ходових випробувань забезпечить відродження підводних сил вітчизняного флоту. У свою чергу, це дасть можливість ефективно і на високому рівні проводити навчання і тренування протичовнових сил ВМС України.

Упродовж двох днів передбачено перевірити в комплексі роботу енергетичної установки на різних ходових режимах та працездатність обладнання і технічних засобів.

– Випробувальні заходи відбуваються у режимі жорсткого контролю за рівнем безпеки, розгорнуто усі необхідні захисні системи і засоби. Це дозволяє стверджувати про максимальний захист життя і здоров'я екіпажу підводного човна, – підкреслив перший заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України віце-адмірал Ігор Кабаненко.

ТРЕНУВАННЯ

До чемпіонату готуються зв'язківці

Цього тижня на базі військового містечка окремого полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України, що на Вінниччині, пройшло комплексне тактико-спеціальне заняття за темою "Злагодження дій екіпажів станцій при розгортанні, експлуатації, згортанні та переміщенні опорних вузлів зв'язку".

Під час заходу було задіяно близько десяти спецмашин зв'язку та понад 20 військовослужбовців. Здійснюючи 40-кілометровий марш в район проведення занять, зв'язківці відпрацьовували подолання зони зараження зброєю масового ураження, організацію охорони підрозділів на марші, стоянці, а також дії при відбитті нападу противника.

Прибувши до військового містечка, особовий склад окремого полку розгорнув тропосферні радіорелейні станції Р-410М-5,5 та здійснив прив'язку до стаціонарної мережі зв'язку.

У ході даних занять перевірялась готовність екіпажів, задіяних до забезпечення зв'язку в період проведення чемпіонату "Євро-2012". Також вдосконалювались практичні навички військовослужбовців у виконанні обов'язків командира, чергового та зміни, котра заступила на чергування.

Окрім того, воїни відпрацювали на практиці дії при захисті вузлів зв'язку, питання з інженерного обладнання та маскування.

– Згодом на даній техніці, – розповідає начальник польового вузла зв'язку підполковник Андрій Ледов, – буде здійснено марш на понад 300 км до Західної інформації. Техніка стане на озброєння одного із радіотехнічних батальйонів та буде працювати в системі стаціонарної мережі зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України.

Руслан Лінник.
Фото автора.

ПРІОРИТЕТИ

Віктор Янукович: “Маємо нарешті усвідомити, які Армія і Флот нам потрібні”

Під головуванням Президента України Віктора Януковича відбулося перше засідання нещодавно утвореного Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил та оборонно-промислового комплексу. Відкриваючи засідання, Президент зазначив, що діяльність Комітету розпочинається з обговорення трьох стратегічних документів, які визначатимуть пріоритети і напрями української політики національної безпеки в сучасному світі. Про це повідомляє веб-сайт Президента України.

– Фактично йдеться про розгляд із наступним ухваленням цілісної системи офіційних поглядів на сучасні особливості міжнародної ситуації, місце України у світі і в нашому регіоні, ключові національні інтереси, актуальні загрози безпеці, а також основні напрями і завдання державної політики національної безпеки, – сказав Віктор Янукович.

Одним із таких документів, на переконання Президента, є Концепція реформування Збройних Сил України, яка має дати відповіді на всі актуальні питання сучасної української армії. При цьому Віктор Янукович наголосив, що існуючий проект цього документа вимагає доопрацювання.

– Першочергове завдання – розбудова органів сектору безпеки, які досі не в повній мірі відповідають завданням захисту національних інтересів... Сьогодні маємо відповісти на питання стосовно основних параметрів, що визначають майбутнє наших Збройних Сил. Маємо нарешті усвідомити, які Армія і Флот нам потрібні, – наголосив Президент.

Як додав Віктор Янукович, Стратегія національної безпеки і Воєнної доктрини, а також Концепція реформування ЗС України є базою для розробки пакета програмних документів, які визначатимуть політику національної безпеки України у мінливому світі, майбутнє Збройних Сил, інших органів сектору безпеки. Тому ці основоположні документи мають бути розглянуті найближчим часом.

За підсумками засідання Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил та оборонно-промислового комплексу було прийнято низку рішень. Як наголосив Президент України, рішення Комітету стане потужним сигналом щодо незмінності стратегічного курсу України на євроінтеграцію, наміру розвивати безпековий потенціал незалежної демократичної правової держави.

Підготував Сергій Клименко. “Крила України”.

СЕКТОР БЕЗПЕКИ

Серед пріоритетів – реформування ОПК

Президент України Віктор Янукович поставив завдання прискорити доопрацювання стратегічних документів, що стосуються безпеки і обороноздатності української держави. Про це заявив Секретар РНБОУ Андрій Клюєв, коментуючи результати першого засідання Комітету з реформування та розвитку Збройних Сил та оборонно-промислового комплексу, повідомляє прес-служба РНБОУ.

– Для гідного захисту власних національних інтересів, для забезпечення власної безпеки Україна повинна рухатися швидше – саме тому Президент нашої країни вимагає прискорити реформу не лише Збройних Сил, а й усього вітчизняного оборонно-промислового комплексу, – сказав Андрій Клюєв.

Він повідомив, що зараз триває робота над основними показниками бюджету наступного року для всіх структур, юрисдикція яких так чи інакше пов’язана із сферою національної оборони та безпеки України. Секретар РНБОУ підкреслив, що серед пріоритетів – перехід від річного оборонного замовлення на трирічне. Це, за словами Андрія Клюєва, дозволить діяти в рамках загальної логіки переходу до середньострокового соціально-економічного планування і більш системно та ефективно виконувати програму переозброєння Збройних Сил країни.

Підготував Сергій Клименко. “Крила України”.

АВІАПРОМ

Україна і РФ готують міжурядову угоду про поновлення виробництва “Русланів”

Україна і Російська Федерація готують міжурядову угоду зі співробітництва у поновленні серійного виробництва модернізованих версій важкого транспортного літака Ан-124-100 “Руслан”. На цей час проект документа проходить узгодження в урядах України та РФ, повідомляє “Інтерфакс-Україна”.

Серійне виробництво модернізованих версій Ан-124-100 “Руслан” вантажопідйомністю 150 тонн планується організувати на потужностях ЗАТ “Авіастар-СП” (м. Ульянівськ).

Стартове замовлення на новий модернізований Ан-124-100 складе не менш 60 машин. У числі замовників, що вже підтвердили попереднє замовлення на цей літак, – Міністерство оборони РФ, російські авіакомпанії “Волга-Дніпро” і “Політ”, ДП “Антонов”.

Очікується, що закупівлі нових серійних Ан-124-100 почнуться після 2015 року – після завершення модернізації наявного в Міноборони РФ парку літаків “Руслан”.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

Потужна космічна галузь – запорука розвитку вітчизняної економіки

Для розвитку космічного потенціалу України необхідно поступово збільшувати державне фінансування вітчизняної ракетно-космічної галузі. За словами Секретаря РНБО Андрія Клюєва, розвиток цієї галузі сприятиме технологічному розвитку всієї вітчизняної економіки. Про це повідомляє веб-сайт Ради національної безпеки і оборони України.

– Збереження статусу космічної держави – не те, на чому можна заощаджувати. Рівень розвитку сучасних космічних технологій – фактор, що частково впливає на стратегічне місце держави у світі, – сказав Андрій Клюєв.

Він заявив, що Україна зобов’язана значно розширити ступінь використання космічних технологій як в приватному секторі економіки, так і в сферах державного і муніципального управління. Україна зобов’язана більш широко використовувати власний потенціал і можливості технологій дистанційного зондування Землі для вирішення різноманітних завдань у різних галузях, у тому числі й в сфері безпеки. Передусім йдеться про розвиток технологій супутникового зв’язку та ретрансляції даних, навігаційного забезпечення та дистанційного зондування.

Також Андрій Клюєв заявив, що бюджет Державного космічного агентства, незважаючи на більш ніж дворазове збільшення в поточному році, все одно ще далеко не відповідає всім завданням розвитку. Він повідомив, що значні кошти досі доводиться витрачати на завершення проекту утилізації твердого ракетного палива, значні запаси якого все ще зберігаються на Павлоградському хімічному заводі.

Підготувала Оксана Уретій. “Крила України”.

СПІВПРАЦЯ

Затверджено Річну національну програму співробітництва Україна – НАТО

Президент України Віктор Янукович підписав Указ “Про затвердження Річної національної програми співробітництва Україна – НАТО на 2012 рік”. Про це повідомляє прес-служба Глави держави.

Указ підписаний з метою реалізації положень Закону “Про засади внутрішньої і зовнішньої політики”, зокрема в частині продовження конструктивного партнерства з НАТО з усіх питань взаємного інтересу, а також виконання рішень Комісії Україна – НАТО, прийнятих на її засіданнях 4 квітня 2008 року в Бухаресті та 3 грудня 2008 року в Брюсселі.

Згідно з Указом, уряд має розробити та протягом місяця затвердити план заходів із виконання Річної національної програми. Кабмін також має забезпечити координацію діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади з реалізації програми.

РІЧНИЦЯ

Одесские крылья – в небо Родины!

Закінчення. Початок на 1 стор.

Шли годы, завод становился на ноги, начав с производства абсолютно невоенной, и даже – неавиационной продукции – только для того, чтобы удержать высококвалифицированные инженерные и рабочие кадры, ища заказы на разных континентах. Завод расправлял свои крылья. И вот – расправил, и в прошлом году в небо над Одессой, а затем – и над Винницей, столицей военной авиации Украины, взмыли два первых экземпляра летательных аппаратов, к серийному производству которых вскоре приступит предприятие, лёгкий многоцелевой самолёт “Дельфин” и специализированный сельскохозяйственный самолёт “Фермер”. В ближайшие годы, в кооперации с российскими коллегами, одесситы планируют построить по полсотни машин каждого из этих типов.

Когда во время первых демонстрационных полётов машин, собранных на предприятии, командующий Воздушными Силами Вооружённых Сил Украины генерал-полковник Сергей Онищенко спросил директора завода: “А какой же интерес представляет собой лёгкий многоцелевой самолёт “Дельфин” для украинской армии”, Виталий Владимирович Юхачёв ответил так:

– Самолёт “Дельфин” в будущем должен обеспечить обучение курсантов-лётчиков Воздушных Сил, которые сегодня начинают свою лётную практику на самолётах Як-52. “Дельфин” выгоден с экономической точки зрения. И в то же время курсанты освоят на нём азы лётного дела в полном объёме.

И действительно, обучать молодых лётчиков на этом типе авиационной техники – экономия немалая. Потому военным лётчикам Украины остаётся лишь дождаться, когда самолёт будет запущен в серийное производство, а затем – принят на вооружение в Вооружённых Силах Украины.

Сегодня Генеральный директор Одесского авиационного завода вполне удовлетворён путём, пройденным предприятием за последние два десятилетия. Завод продолжает ремонт авиационной техники для Вооружённых Сил Украины и инозаказчиков. Сегодня одесситы ремонтируют авиационную технику, находящуюся на вооружении в десятках стран мира.

В настоящее время идет сертификационная работа по новым лёгким самолётам “Дельфин” и “Фермер”. В 2012 году планируется получить сертификат типа на эти самолёты, а также приступить к серийному сертифицированному их изготовлению.

Кроме того, заводчане в настоящее время выполняют модернизацию авиационной техники, стоящей на вооружении в ВС Украины: самолёты типа Л-39С в профиль Л-39М (бортовой тренажёрный комплекс, позволяющий переучивать лётный состав, обучая технике пилотирования самолётов четвёртого поколения), двигатели АИ-25ТЛ в профиль АИ-25ТЛШ, Р-95Ш в профиль Р-95ШУ, позволяющие улучшить тактико-технические характеристики изделий.

Таким образом, начало второго века своего существования Одесский авиационный завод встречает достойно. Сто первая весна бывшего завода аэропланов Артура Анатры – снова авиастроительная! Позади – сотни произведённых аэропланов, тысячи отремонтированных самолётов и десятки тысяч авиационных двигателей, в которые одесские умельцы вдохнули новую жизнь. Ну, а впереди – грандиозные планы и новые свершения!

Алексей Тригуб.

НА ПОЛЬОТАХ...

...Дощ, що накрапав із самого ранку, та хмарне небо створили вертолітникам реальну обстановку для виконання польотів вдень у складних метеорологічних умовах. У цей день армійські авіатори виконували вправи з перевірки техніки пілотування та навігації, здійснювали обліт авіаційної техніки. Водночас, планова підготовка льотчиків та визначених екіпажів проводиться, так би мовити, із "прицілом" на їхню готовність до проведення у нашій країні європейського чемпіонату з футболу.

Особлива увага – стану авіаційної техніки

З наближенням фінальної частини "Євро"-2012" все більшої інтенсивності набуває підготовка визначених сил та засобів для організація безпечного проведення футбольного чемпіонату як на землі, так і у небі. Головне завдання – антитерористичне забезпечення. Повітряний простір у цей час охоронятимуть і зенітно-ракетні комплекси та літаки Повітряних Сил, і вертольоти армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України.

На командному пункті інженера (на передньому плані – старший інженер польотів майор Микола Миколюк).

Зокрема, у західному регіоні завдання із антитерористичного забезпечення та протиповітряної оборони покладені на особовий склад зенітно-ракетного полку імені гетьмана Івана Виговського, що дислокується у Кам'янці-Бузькій, військових авіаторів з Івано-Франківської бригади тактичної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України, а також армійських вертолітників із Бродів та Нового Калинова.

В період підготовки, яка вступила у завершальну стадію, основна увага у полках армійської авіації приділялась закріпленню практичних навичок всіх льотчиків, що заступатимуть на бойове чергування, стану військової техніки та систем зв'язку і спостереження, відпрацюванню техніки пілотування та наведення на ціль.

Зокрема, підготовку льотного складу полку армійської авіації 13-го армійського корпусу Командування Сухопутних військ ЗС України, що дислокується у Новому Калинові, перевіряла Головна інспекція Міністерства оборони України. В зоні особливої уваги – стан авіаційної техніки та засобів наземного обслуговування польотів. Було проаналізовано також рівень безпеки польотів та готовність до виконання завдань авіаційного прикриття районів під час проведення фінальної частини чемпіонату "Євро-2012" у Львові.

У цей час у полку армійської авіації 8-го армійського корпусу Командування Сухопутних військ Збройних Сил України відбулись чергові планові польоти на вертольотах Мі-24 та Мі-8. За словами заступника командира полку з льотної підготовки військового льотчика першого класу підполковника Геннадія Голубівського, це вже одинадцята з початку навчального року льотна зміна у Бродах.

Під час виконання льотних завдань поновлювались особисті навики льотчиків та виконувалися вправи на складний пілотаж. В ході льотної зміни вдалося відновити льотний склад для польотів вдень та вночі у складних і простих метеорологічних умовах.

– Загалом до проведення польотів було залучено близько 30 льотчиків полку, – розповів виконуючий обов'язки заступника командира частини з виховної роботи майор Сергій Новіков. – Особливе значення при цьому надавалося дотриманню заходів безпеки та попередженню нештатних ситуацій. З усіма поставленими завданнями вертолітники впоралися успішно.

Михайло Гриневич.
м. Броди. Фото автора.

ПЕРЕВЕДЕННЯ ТЕХНІКИ

До режиму літньої експлуатації

В частинах Повітряних Сил Збройних Сил України напружено пройшли заходи сезонного технічного обслуговування й переведення озброєння та військової техніки на режим літньої експлуатації. Воїни авіаційної комендатури, що дислокується на Черкащині, поставились до них як до справжніх екзаменів. З початком формування частини, що розпочалося восени минулого року, отримано необхідну техніку згідно з тими завданнями, які виконує авіаційна комендатура. Підготовка її до експлуатації в літній період стало пріоритетним завданням для особового складу військового колективу, який очолює підполковник В'ячеслав Поплінський.

Як для частини матеріально-технічного забезпечення, а тим паче – авіаційної складової, техніка – це основа повсякденного життя. З великою відповідальністю кожен, хто відповідає за доручену йому одиницю техніки, розпочав заходи сезонного технічного обслуговування та переведення озброєння та військової техніки на режим літньої експлуатації. На урочистому мітингу, звертаючись до особового складу частини, заступник начальника комендатури – начальник технічної частини майор Вадим Горланов, зокрема, зазначив:

– Доручена нам техніка є гарантом бойової готовності комендатури. Технічна складова забезпечення польотів авіації має бути підготовлена до роботи у будь-яких умовах чи обставинах, адже безпека польотів кується на землі, а ми з вами є ковалями цієї справи.

До експлуатації в літніх умовах підготовлено 25 одиниць техніки. Поряд з досвідченими майстрами технічної справи, які проходять службу в авіаційній комендатурі, майором Вадимом Горлановим, капітанами Максимом Ковровим, Олександром Донченком та Віталієм Голованьским, справжніми умільцями себе проявили молодші сержанти Ігор Підан, Юрій Гриценко та Олександр Мельник, старші солдати Сергій Віштать та Андрій Баранюк, солдат Сергій Коломієць, працівники Збройних Сил України Олександр Обухан, Олег Онащенко та Олександр Кравченко.

Ігор Білан.

ВИХОВАННЯ

Один день в армії

Напередодні Свята Перемоги старшокласники шкіл міста Стрия відвідали окремий полк зв'язку Повітряного командування "Захід", яким командує полковник Мирослав Курчак. Поїздку учнів одинадцятих класів середньої загальноосвітньої школи № 2 міста Стрий до розташування воїнів-зв'язківців організували командування полку, керівник Західного регіонального представництва Всеукраїнського міжконфесійного релігійного християнсько-військового братства підполковник запасу Юрій Давидов та директор школи Володимир Красицький. Школярі прибули до військових зі своїм наставником викладачем дисципліни "Захист Вітчизни" Миколою Тижбір.

Зв'язківці радо зустріли гостей. Офіцери та солдати розповіли юнакам про історію та бойовий шлях частини, будні військової служби, ознайомили з розпорядком дня, побутом та умовами проживання військовослужбовців. Символічно, що гостей супроводжував випускник СЗШ №2 лейтенант Руслан Федоришин, офіцер відділення виховної роботи полку.

Учні відвідали їдальню воїнів, ознайомились зі солдатським меню, охочі змогли скуштувати страви військового обіду. "Я такого горохового супу ще ніколи не їв, – ділиться своїми враженнями учень школи Максим Єлесін, – чесно кажучи і не чекав, що так смачно готують їжу в армії."

"Юнаки оглянули бойову та спеціальну техніку зв'язку, зразки стрілецької зброї, охочі виконали неповне розбирання та збирання автомата АК-74. Для більшості хлопців така можливість випала

вперше в житті", – розповідає офіцер відділення виховної роботи полку старший лейтенант Павло Купецький, – тож по очах школярів було видно – військова справа їм цікава".

Викладач Микола Тижбір із сумом констатує, що сьогоднішній стан матеріальної бази для викладання предмету "Захист Вітчизни" просто жалюгідний, хоча колись в школах було майже все, що дозволяло якісно проводити заняття.

"Ми, майбутні захисники Вітчизни, вдячні командуванню частини і, в першу чергу, заступнику командира полку з виховної роботи підполковнику Василю Лилаку за те, що нас сюди запросили, – каже старшокласник Володимир Мошчич. Нас зацікавило армійське життя. Можливо, в майбутньому хтось прийме рішення пов'язати свою долю з армією. А першим кроком до цієї мрії стало відвідування вашої військової частини".

"В проведенні Дня відкритих дверей, а саме так можна назвати цей захід, активну участь взяв керівник Західного регіонального представництва Всеукраїнського міжконфесійного релігійного християнсько-військового братства підполковник запасу Юрій Давидов. Ця організація духовно-патріотичне виховання молоді ставить одним із пріоритетних напрямків своєї діяльності. Її повсякденним гаслом є "Віра. Держава. Честь.", – зазначив офіцер відділення виховної роботи полку старший лейтенант Павло Купецький. – Відтак, наші цілі співпадають, і ми сподіваємось, що й надалі будемо проводити чимало спільних заходів".

Владислав Назаркевич.
"Крила України".
Фото Павла Купецького.

У Повітряних Силах проведено День довкілля

На виконання вказівок начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України, згідно із вимогами Указу Президента України "Про День довкілля", у з'єднаннях та військових частинах Повітряних Сил проведено День довкілля. Сплановані та проведені заходи спрямовані на поліпшення стану навколишнього природного середовища, озеленення, благоустрій військових містечок та прилеглих до них територій, приведення у належний стан будівель, об'єктів, сміттєзвалищ а також позицій зенітних ракетних та радіотехнічних військ.

В рамках заходу прибрано 1169 гектарів території, висаджено 3200 дерев та 1400 кущів, упорядковано 9200 квадратних метрів газонів та квітників, а також ліквідовано 54 несанкціонованих сміттєзвалища, з яких вивезено 299,5 кубометрів відходів.

Загалом до "Дня довкілля" було залучено майже 14 тисяч особового складу та 145 одиниць техніки майже зі 120-ти військових частин.

СТАРОКОСТЯНТИНІВ

Коли робота в радість...

У Старокостянтинівській бригаді тактичної авіації імені Петра Франка Повітряного командування "Захід", якою командує військовий льотчик першого класу полковник Сергій Близнюк, у заходах в рамках "Дня довкілля" взяли участь більше семи сотень військовослужбовців і працівників Збройних Сил України.

Варто додати, що командний склад бригади на чолі із заступником командира полковником Миколою Коваленком не лишився осторонь і особистим прикладом активно долучився до практичних робіт з впорядкування та озеленення внутрішньої і прилеглих територій військового містечка та аеродрому.

Для гарного настрою і створення святкової атмосфери офіцерами відділення з виховної роботи було організовано музичне оформлення колективного свята.

Так, за один день військовими авіаторами Старокостянтинівської бригади висаджено майже три сотні дерев та кущів, впорядковано півсотні квадратних метрів газонів. На більше ніж сорока гектарах території військової частини вивезено неповні три тонни сміття, очищено та відремонтовано пункти миття спеціальної автомобільної техніки, зберігання джерел іонізуючого випромінювання, очищено від нафтохімічного забруднення пункти заправки та склад пально-мастильних матеріалів.

Крім того, льотчики, інженери і техніки впорядкували пам'ятник-літак, встановлений у Старокостянтинові на честь загиблих льотчиків, пам'ятник жертвам фашизму та Стелу "Літак", що на території частини.

Підсумовуючи, заступник командира бригади полковник Микола Коваленко підкреслив, що свято вдалося на славу.

– Найголовніше, я вважаю, що нам вдалося перетворити День довкілля на справжнє свято для особового складу. Бадьорий весняний настрій, ентузіазм і відчуття важливості зробленої справи дали змогу ще міцніше об'єднати наш військовий колектив. Багато вартують втомлені та задоволені зробленою роботою усміхнені обличчя офіцерів, контрактників і працівників, – підкреслив полковник Микола Коваленко.

Ірина Колонтай.
Фото автора.

УМАНЬ

"За чисте довкілля"

На Черкащині до Всеукраїнської акції "За чисте довкілля" долучилися військовослужбовці авіаційної комендатури, де командиром підполковник В'ячеслав Поплінський.

У пам'яті уманчан ще свіжі спогади про жахливий стан військового аеродрому, де майже на 300 га землі росли чагарники та трава у зріст людини. Про славне авіаційне минуле Уманщини нагадували лише будівлі, та й вони частково зазнали руйнації, оскільки не експлуатувалися більше восьми років.

Сьогодні ж усе навпаки. За півроку, що минуло з моменту створення військової частини, особовий склад авіаційної комендатури впорядкував усю територію аеродрому та утримує її в постійній готовності до прийому літаків. Скільки сил та енергії це вартувало, тут говорити не люблять, зазначаючи, що наполеглива робота кожного щодо становлення та функціонування частини це – демонстрація, перш за все, поваги до себе. Саме тому в уманських авіаторів правило "роби як я сказав" не діє, бо ж принцип, який сповідує керівництво частини інший: "роби як я".

Так і цього разу на загальних зборах особового складу частини було вирішено, що День довкілля пройде під гаслом "Активна участь кожного військовослужбовця комендатури у Всеукраїнській акції "За чисте довкілля" – це демонстрація поваги до себе". Відтак, у толоці взяли участь усі: від малого до великого, від найстаршого, за військовим званням, у військовій частині – до наймолодшого. Одні військовослужбовці прибирали навколишню територію аеродрому, інші – наводили лад в будівлях. Хто зі своєю роботою вправлявся швидше, заповзято допомагав іншим. Упорядковані клумби та газони, висіяна трава та посаджені квіти, побілені дерева та вичищена від опалого листя прилегла територія аеродрому – плід наполегливої праці людей: майора Вадима Горланова, капітанів Віталія Голованського та Олександра Трокая, старшого прапорщика Наталії Верби, прапорщиків Вадима Шкредя та Володимира Брижика, старшини Олександра Бортновського, сержантів Василя Баклицького та Станіслава Білінського, молодших сержантів Ігоря Плахотнюка, Андрія Хохлова та Ігоря Підана, старших солдатів військової служби за контрактом Ольги Чапуріної, Оксани Батьковської, Андрія Баранюка, солдатів військової служби за контрактом Максима Ситника, Володимира Наливайка та Оксани Плахотнюк.

Ігор Білан.

ОДЕСА

І закони вивчили, і територію впорядкували

Збройні Сили України, як дзеркало суспільства, ніколи не залишаються поза межами суспільного життя держави. Так, і у День довкілля у військових частинах Повітряного командування "Південь" проводяться заходи, спрямовані на поліпшення стану навколишнього середовища, очищення водних джерел, озеленення, розширення екологічних знань військовослужбовців.

Командування Варшавсько-Одеської ордена Суворова зенітної ракетної бригади намагається планувати діяльність підлеглого особового складу частини таким чином, щоб військовослужбовці будували свою повсякденну роботу з урахуванням заходів державного значення. Так, під керівництвом командира частини полковника Олександра Третьякова в підрозділах з'єднання було проведено День довкілля.

За тиждень до проведення цих заходів начальником служби екологічної безпеки майором Віктором Томіним було проведено інформування особового складу щодо вивчення законодавства України з питань екологічної безпеки та відповідальності військовослужбовців за порушення його вимог.

Підсумками проведеної роботи стали висаджені 96 дерев, понад 200 кущів, окультурені 16 клумб, прибрано територію площею 18 гектарів та вивезено більше 800 кг сміття.

У Євпаторійському зенітному ракетному полку, де командиром полковник Андрій Матвієнко, організували прибирання території, висадили дерева і кущі.

– 25 військовослужбовців молодого поповнення були активно залучені до заходів Дня навколишнього середовища у військовій частині, – зауважив заступник командира полку з виховної роботи підполковник Олександр Ломака.

Під час Дня навколишнього середовища військовослужбовці Миколаївської бригади тактичної авіації надавали допомогу місцевим органам влади у прибиранні пам'ятників. Так, особовий склад бригади навів порядок біля пам'ятників "Визволителям селища Горького", "Загиблим екіпажам" і обеліска "Захисникам Великої Вітчизняної війни".

Сергій Балановський.
Михайло Котелевський.

НА КНИЖКОВІЙ ПОЛИЦІ

Розповідь про Героя України: людину та випробувача

Серед друзів нашого видання багато людей творчих, які не тільки люблять авіацію та поважають тих, хто все життя віддав підкоренню неба, а й вміють розповісти про своє захоплення простою, доступною іншим мовою. Серед таких захоплених небом фанатів і кандидат педагогічних наук старший викладач кафедри безпеки польотів, помічник ректора Державної льотної академії (м. Кіровоград) у зв'язках з громадськістю Ольга Кушнір. Вона не лише викладає майбутнім пілотам, диспетчерам, бортінженерам та іншим авіаційним спеціалістам авіаційну психологію. Серед її здобутків – газета академії "Старт", яку вона редагує та є автором багатьох матеріалів, офіційний сайт ВНЗ, котрий вона створила та протягом багатьох років є незмінним його модератором.

На столі переді мною – чергове досягнення Ольги Олександрівни – книга "От мечты до "Мрии", в якій вона розповідає про свого колегу – професора навчального закладу, кандидата технічних наук Олександра Галуненка. Проте весь світ знає Героя України, номінанта Книги рекордів Гіннесса Олександра Васильовича Галуненка не як вченого чи педагога, а як видатного льотчика-випробувача, котрий дав путівку в небо найзнаменитішим літакам ОКБ Антонов – Ан-124 "Руслан", Ан-225 "Мрія" та Ан-70.

Життя видатної людини – це наука для молоді. Гортаючи сторінки книги, читаючи спогади товаришів по навчанню, колег, підлеглих та керівників, з якими Олександр Васильович вчився, працював упродовж десятків років, мимоволі оцінюєш ту гігантську за обсягом роботу, виконану Ольгою Олександрівною при підготовці видання до друку. Видатний льотчик-випробувач постає перед нами простою, зрозумілою людиною, котра ще в ранньому дитинстві поставила перед собою мету і наполегливо йшла до здійснення своєї мрії. Він наполегливо йшов до своєї мети, і ніхто з десятків, сотень людей, з ким спілкувалася автор, не сказав, що Олександр Галуненко зміг чогось досягти завдяки підлості чи зверхньому ставленню до людей, марнославству чи обману. Він досяг життєвих та професійних вершин лише завдяки своєму особистому таланту, бажанню працювати та вмінню навіть в стандартних ситуаціях знаходити нестандартні рішення.

Ми публікуємо уривки з книги Ольги Кушнір "От мечты до "Мрии" (8-9 стор.), де йдеться про роботу Олександра Галуненка над проектом Ан-70. Навіть в цьому, здається, до останньої деталі знайомому широкому загалу проектові, є таємниці, котрі розкриваються тільки читачам цієї книги. А скільки їх ще можна прочитати на її сторінках!

Віктор Гедз.
"Крила України".

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ

Кращий офіцер кращої бригади

У "Рік командира-лідера, фізичної підготовки і спорту" у ЗС проведено конкурс військово-професійної майстерності "Кращий офіцер", який загалом відбувався у три етапи. Перший проводився між військовослужбовцями у місцях їх постійної дислокації.

Старокостянтинівська бригада тактичної авіації імені Петра Франка, якою командує полковник Сергій Близнюк, також не стала винятком. Спеціально створена комісія зареєструвала усіх охочих взяти участь у Конкурсі, прийняла заліки з основних предметів бойової, командирської та гуманітарної підготовок. Зокрема, кандидати на звання "Кращого офіцера" склали іспит зі Статутів, стрілецької, фізичної, технічної, спеціальної та гуманітарної підготовки залежно від номінації, яких всього було дві: культурно-мистецька та військово-професійна.

За підсумками складання заліків кращі результати продемонстрував начальник лабораторії центру обробки розвідувальної інформації капітан Максим Степаненко. І це не випадково, адже він під час проходження служби з предметів бойової підготовки завжди показував лише добрі та відмінні результати. Чимало займається самостійно, має класну кваліфікацію "Спеціаліст 1 класу". Як йдеться у його службовій характеристиці, "постійно та наполегливо працює над підвищенням професійної майстерності та особистих якостей". Більше того, офіцер вільно володіє англійською мовою, проходив службу в Республіці Ліберія (м. Робертсфілд) на посаді бортового перекладача. Усе це разом, а також наполеглива праця над собою дали змогу капітану Максиму Степаненку стати достойним переможцем першого етапу Конкурсу та стати учасником наступного.

Другий етап змагань з "військової майстерності" проходив за участю кращих офіцерів військових частин Повітряного командування "Захід" на базі військової частини, що на Івано-Франківщині, де Максим Степаненко не менш достойно представив свій колектив, традиційно продемонструвавши лише найкращі результати. Вже в рамках заключного, третього туру конкурсу, де за звання "Кращого офіцера" боролися кращі офіцери Повітряних Сил, капітан Степаненко посів друге місце. Він задоволений результатом, але зупинятися на досягнутому не збирається. Має бажання вдосконалювати професійні навички та знання, щоб вже в рамках наступного конкурсу бути беззаперечним лідером.

Ірина Колонтай.

КРАЩІ ФАХІВЦІ

До зірок – "по великому колу"

У вітчизняному війську є великі з'єднання та частини, а є й такі, що, хоча й складаються з декількох десятків чоловік, втім, без них – нікуди! Серед таких – військова частина, якою командує полковник Іван Романенко, Центр аеронавігаційного забезпечення авіації Збройних Сил України. У ній немає навіть двох десятків військовослужбовців, але без цієї частини були б неможливими польоти й перельоти не лише військової, а – всієї авіації України в цілому. Справа в тому, що фахівці цього Центру готують документацію, що містить усі зміни у повітряному русі, пов'язані з усіма, без винятку, діючими аеродромами та вертолітними посадковими майданчиками нашої країни. Літати без поправок від вінницьких навігаторів, а саме у Вінниці, на базі Командування Повітряних Сил Збройних Сил України дев'ять років тому було засновано Центр, звичайно, можна, але говорити при цьому про безпеку польотів при цьому не доводилося б...

Один із кращих фахівців Центру аеронавігаційного забезпечення авіації Збройних Сил України – старший офіцер інформаційного відділу капітан Юрій Захарчук. Інформаційний відділ, де обов'язки начальника тимчасово виконує майор Сергій Дрогічинський, займається збором та аналізом даних на всіх аеродромах України (а їх, діючих на сьогодні – півсотні). Саме капітан Юрій Захарчук розробляє та вносить необхідні поправки до Збірника аеронавігаційних даних. Він є на кожному аеродромі – і не лише у військових авіаційних частинах, а й на аеродромах, де базується авіація МВС, МНС, Державної прикордонної служби. Ці збірники використовують усі без винятку державні й приватні авіакомпанії та навіть приватні пілоти. Що стосується бойових авіаційних частин, таких, наприклад, як винищувальна авіаційна бригада, то їм достатньо одного примірника на частину. А ось для транспортних авіаційних частин, де екіпаж складається не з одного, а з чотирьох та більше авіаторів, цей Збірник є настільною книгою кожного штурмана.

Обстановка у повітрі змінюється постійно: десь ведуться вибухові роботи у численних гранітних та інших кар'єрах, а десь відбуваються навчання на полігонах, отож, над ними – зони обмежень використання повітряного простору. Так, наприклад, як буде під час проведення чемпіонату з футболу "Євро-2012". Плюс – змінюються маршрути руху повітряних суден. Усі ці зміни у використанні повітряного простору України своєчасно доводяться до відома користувачів повітряного простору. Також вони мають вчасно дізнаватися про введення нових повітряних маршрутів та інші новини в аеронавігаційній обстановці. Зміни наносяться на радіонавігаційні карти (цим займається інший відділ Центру) та, у вигляді поправок, у Збірник. І наносить ці щомісячні поправки саме капітан Юрій Захарчук. Хто цей молодий офіцер? Де він навчався, аби стати навігатором?..

Юрій народився та виріс на Житомирщині, у невеличкому райцентрі Любар. Його батько, Віктор Іванович, працював механіком в автомобільно-транспортному підприємстві, а мати, Надія Василівна, була податковим інспектором. У родині Захарчуків зростало двійко хлопців. І, коли військову стезю обрав старший із них, Олег, став замислюватися над військовою справою й молодший, Юрій. Втім, до офіцерських зірок він пішов не так, як брат, а – "по великому колу", розпочавши свій військовий шлях з армійських низів, із строкової служби. Старший брат уже був на той час офіцером, а молодший, призваний восени 2001 року на військову службу, потрапив до навчальної частини спеціального зв'язку в Павлограді. Півроку – і молодший спеціаліст з Дніпропетровщини поїхав на рідну Житомирщину – в Озерне, де на той час дислокувався винищувальний авіаційний полк. Рядовий Захарчук служив там "секретником" – у відділі, який у наші дні зветься відділом криптографії та захисту інформації. Прослужив там солдат кілька місяців і написав рапорт із проханням дозволити йому вступати до Житомирського вищого військового інституту радіоелектроніки. Рапорт солдата було задоволено, і вже невдовзі, після вдалого складання вступних іспитів, Юрій змінив солдатські погони на курсантські.

Протягом чотирьох із п'яти років навчання курсант Захарчук, як уже досвідчений військовослужбовець, був командиром відділення. Захоплювався, як і більшість курсантів-житомирян, альма-матер яких здавна відома своєю спортивною школою, гирьовим спортом, здобувши другий розряд. Військове стажування на 5-му курсі Юрій проходив в Євпаторії, у Національному центрі управління та випробування космічних засобів. По суті, мав потрапити туди й служити після закінчення навчання. Та доля й керівництво інституту розпорядилися так, що замість Криму лейтенант поїхав до Закарпаття.

Два роки офіцер Захарчук, який отримав спеціальність інженера з обслуговування радіоелектронних систем бортових та наземних космічних комплексів, служив на посаді інженера енергомеханічного відділу Західного центру радіотехнічного спостереження Національного космічного агентства України, а згодом, коли ця структура, колишній об'єкт радянської протиракетної оборони – системи попередження про ракетний напад – зазнала скорочення, старший лейтенант був переведений до Повітряних Сил Збройних Сил України.

І ось вже три роки капітан Юрій Захарчук займається питаннями аеронавігації. Сказати, що новий для себе фах він опанував швидко, офіцер не може: за його словами, уся служба для нього – це постійне самовдосконалення, постійний пошук нового.

– Жоден український вуз, ні військовий, ні цивільний, не готує фахівців з аеронавігації, – говорить він. – Коли я переводився до Центру, командир сказав мені: покажи, що ти вмієш. Я сів за комп'ютер та показав. Командирові цього вистачило: решті, сказав він, навчишся в процесі служби!..

І насправді, більшість офіцерів Центру – це представники спеціальностей, близьких до навігації – військові штурмани, топографи, інженери. А вже тут вони опановують дещо новий для себе фах і стають навігаторами, які дають дороговказ у небі вітчизняним пілотам.

Олексій Тригуб.
Фото автора.

Кличе небо Ліберії

Африка. З дитинства ми знаємо про цей тропічний континент як екзотичну частину світу, з безкраїми джунглями, водопадами, пустелями, дикими тваринами, племінними жителями, їх дивовижними традиціями та звичаями. Однак мало хто із наших співвітчизників бачив її справжньою, такою, як вона є, а не в "голівудській" інтерпретації…

Саме такою, справжньою, із усіма викликами та небезпеками постає Африка в очах українців, які восьмий рік поспіль виконують почесний миротворчий обов'язок у складі сил Місії ООН у Ліберії. Дійсно, мальовнича флора та фауна заворожує погляд з висоти пташиного польоту – переважно такою бачать її українські вертолітники.

А що ж там, внизу?..

На шляху до "американської мрії"

А внизу величезні поклади спокусливих природних ресурсів, чимала кількість міжнародних миротворчих військ і злиденне життя кількох мільйонів "афроамериканців". Саме так можна називати жителів Ліберії, які так сильно прагнуть до "американської мрії", і все, навіть конституцію країни, скопіювали зі "старшого брата".

Тутешня грошова одиниця – ліберійський долар (співвідношення: сімдесят – до одного "зеленого"). Навіть прапор Ліберії надто схожий на стяг Сполучених Штатів, щоправда, лише одна зірка замість п'ятдесяти. Тут такі ж волелюбні, демократичні амбіції, які, на жаль, нерідко закінчувались кровопролиттям…

Громадянська війна в Ліберії тривала аж 14 років. За різними даними, у воєнних конфліктах загинуло близько 200 тисяч ліберійців. Улітку 2003-го головне, що принесли сюди миротворці, – закінчення збройного протистояння. Більше ста тисяч бойовиків добровільно склали зброю. Аби пришвидшити процес роззброєння, автомат Калашникова тоді міняли на мопед чи мотоцикл. Тому й сьогодні двоколісна техніка – найпоширеніший вид транспорту в повоєнній Ліберії.

На думку багатьох експертів, якби не війна та різні сфери впливу наддержав, ліберійський народ міг би жити доволі заможно. Чого варті лише поклади алмазів та дорогоцінних металів! А величезні запаси залізної руди, місцями немов щебінь, шкварчать під ногами. Про ліберійський каучук взагалі окрема розмова. Плантації каучукових дерев ще у далекі сорокові роки відіграли свою роль у Другій світовій війні, коли американці транспортували безцінну гуму для військових заводів. Сьогодні ж каучуковий ліс простягнувся на тисячі гектарів, а його сировина прямує на виробництво шин для гоночних болідів Формули-1 та інших промислових товарів.

До того ж, Ліберія багата на коштовну деревину та інші дари природи. Географічне положення цієї країни робить її дуже зручним у стратегічному та економічному сенсі портовим центром Африки. Як відомо, більшість суден світу ходять під прапором Ліберії лише через низький податок на цей державний символ.

Тож поки весь світ, вже під прапором ООН, допомагає прищеплювати мир потенційно багатій Ліберії, самі ліберійці, щойно побачать іноземця, просять харчі або на харчі, які, до речі, за українськими мірками удвічі, а то й утричі дорожчі. Бананами, кокосами, ананасами, яких тут вдосталь, не наситишся. Робочих місць катастрофічно бракує, тому Ліберія, а особливо її столиця – Монровія, на величезний смердючий базар. Продають усе та усюди. Переважно це китайський низькоякісний товар, яким Піднебесна заполонила чи не увесь світ.

Багато молодих людей ще зовсім недавно тримали у руках зброю і знають як її застосовувати. До цього вони звикли, і це вони вміють. Не вміють лише працювати чи, може, не звикли? А можливо, ніхто й не навчив? Самі ліберійці кажуть, що чи не єдиний шанс місцевого підлітка вибитися у люди – добре вміти ганяти м'яча. Так думає багато юнаків і навіть дівчат. Футбол тут – "релігія", ним марить уся країна. У кожному, навіть найменшому селі у кілька хатинок, є поле, і зовсім не сільськогосподарського призначення, а футбольне. Усі хочуть бути схожими на свого відомого співвітчизника – володаря золотого м'яча футболіста Джорджа Веа. На кожному кроці українським миротворцям кричать: "Шевченко! Шевченко!" Зрозуміло, що темношкірі друзі мають на увазі не Кобзаря Тараса, а колишнього одноклубника і зіркового колегу Веа – Андрія Шевченка. Цікаво, чи знає український футболіст про таку шалену популярність в екзотичній Ліберії?

Зустрічають усім селом

Далеко не у всій Ліберії просять на хліб. Часто українським льотчикам доводиться літати углиб країни, сідати на ті ж таки футбольні поля, бо іншого способу дістатись до прикордонного села на границі з Гвінеєю просто немає. Зовсім недавно український гелікоптер Мі-8 доставляв у таке село американських спостерігачів. Зустрічати гвинтокрилу машину висипало чи не усе поселення. Вертолітники пояснюють, що сюди літають рідко, тому для місцевих така подія – велике свято. Одразу помітно, що декілька сотень мешканців двотисячного населеного пункту готувалися до прильоту гостей. Це видно і по одягу і, навіть, по "веселому настрою" чоловіків. Місцевий підприємець, який назвався Джеймсом, гостинно запросив українців відвідати його господарство, показав домашню птицю, поголів'я в'єтнамських свинок, а також і сімейний магазин в одній з хатинок. Це щось на кшталт ліберійських "1000 дрібниць" – тут усе на одній полиці: цигарки, їжа, пальне, мастило та багато іншого. Джеймс каже, що почувається заможним громадянином, адже у нього – все є.

По селу на кількасотенні дистанції бігає домашня живність, і, схоже, ні в кого немає на меті схопити чужу курку. Тут правлять старійшини, тому, напевне, панує закон, порядок і добробут. За півтори години перебування у селі гості від жодної дитини не почули звичайного "чоп-чоп" – так просять гостинців у іноземців.

Зовсім інша картина спостерігається на заході країни, поближче до цивілізації, де дислокується український миротворчий контингент. Прохання про "чоп-чоп" вертолітники чують щодня. Для місцевих це більше звичка, аніж потреба. Як, зрештою, і постійні крадіжки, у багатьох це – основний спосіб заробітку.

В таборі українських миротворців, на аеродромі Робертсфілд, дотримуються усіх запобіжних заходів на противагу таким "заробітчанам", які полюють за пальним, запчастинами, не рідко бувае поцуплять навіть одяг чи білизну. Зазвичай "промишляють" вночі, мабуть допомагає природний "камуфляж".

Та попри все, з українцями ліберійці дружать, співпрацюють, допомагають. Це стосується і простих мешканців, і місцевої влади. Саме українським вертолітникам доручають основні повітряні перевезення VIP-персон, командування Місії ООН, різноманітних вантажів та особового складу миротворчих контингентів.

Завдяки ліберійському небу підтримуємо власну боєготовність

Щодня у небі Ліберії працює до 10 гвинтокрилих машин – це роботяги Мі-8 та бойові Мі-24. Особливо напруженою була льотна робота наприкінці 2011 року, напередодні та під час проведення в країні парламентських та президентських виборів. Роботу українських екіпажів високо оцінило керівництво Місії ООН. Чималу авіаційну підтримку українці надали під час Операції Місії ООН у сусідній Республіці Кот-д'Івуар.

Якщо говорити мовою цифр, то за одну ротацію вертолітники перевозять до п'яти тисяч пасажирів, більше півтори сотні тонн вантажу, а це щонайменше дві тисячі годин нальоту. До того ж, екіпажі щодня патрулюють кордони та визначені території країни. Такої льотної практики на Батьківщині ніколи не було з часів незалежності. Завдяки африканському небу наші пілоти отримують безцінний багаж льотних вмінь та навичок. Саме тут більшість льотчиків армійської авіації здобуває необхідний наліт годин та одразу підвищує льотну кваліфікацію. Зрештою, ми не одні такі в Ліберії. Кажуть, що за рахунок Місії ООН чи не усі Збройні сили Пакистану підтримують власну боєготовність.

Наразі у Ліберії почесний миротворчий обов'язок виконує 16-та ротація українців. Для декого це уже сьоме, а то й восьме ліберійське відрядження. Такою кількістю можуть похвалитись лише досвідчені льотчики, бо крім них працювати в Ліберії нікому. Адже окрім виконання польотних завдань, окремий вертолітний загін проводить і навчально-тренувальні льотні зміни. Потрібно готувати собі надійну зміну, і кращого шансу, як ліберійське небо, молоді авіатори не матимуть. Ліберійський наліт за ротацію у десятки разів перевищить річний в Україні. Тому, попри дефіцит льотних кадрів в Україні, в Африку льотчики таки прагнуть. До того ж, цього року ще один український вертолітний загін розпочав виконання завдань Місії ООН – вже в Республіці Конго. Це неабияке навантаження на вітчизняну армійську авіацію, але льотчики запевняють, що із цим впораються, адже досвід африканського неба мають чималий.

Але є й інший бік медалі – довготривалі розлучення з родиною. Не секрет, що одна ротація у Ліберію забирає щонайменше вісім місяців сімейного затишку. Особливо це гнітить молоді сім'ї, які останнім часом на родинних нарадах невесело сприймали звістку про закордонне відрядження. Рятівним колом у даній ситуації стало підвищення грошового забезпечення миротворців у два з половиною рази. Передусім, це дозволить їм покращити матеріальне становище і таким чином за дві-три ротації вирішити житлове питання. Принаймні так розмірковує багато безквартирних авіаторів…

Тож небо Ліберії знову і знову кличе наших співвітчизників підкорювати свої простори. Хтось, як кажуть в авіації, ставатиме на крило, хтось підтягне англійську, хтось вдосконалить навички бойового управління чи керівництва польотів. Але кожен привезе на Батьківщину лише теплі спогади про тропічну країну, чиї корінні мешканці заслуговують на краще життя.

***

"Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть", – так повчав людство Ісус Христос у сьомій заповіді блаженств. Ця заповідь не перший рік висить у народознавчій світлиці 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН у Ліберії. І нехай кожен сприймає її по-своєму, а головне, усвідомлює, що хоч із зброєю в руках, але несе мир сотням тисяч темношкірих побратимів, які в силу воєнних, економічних, соціальних гріхів своїх попередників часто не доживають і до 40 років. А жити хочеться…

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

24 апреля 1997 года. Первый полет второго экземпляра самолета Ан-70.

К началу 1970-х годов сухопутные войска начали переоснащаться новой, более тяжелой техникой, что, требовало увеличения грузоподъемности самолета, выполняющего задачи по ее транспортировке, и его оборудования герметизированной грузовой кабиной. Ан-12, много лет прослуживший основным грузовиком военно-воздушных сил не только нашей страны, но и многих армий мира, уже не удовлетворял требованиям военных.

В результате мир получил замечательный самолет Ил-76. Однако его дальнейшая эксплуатация показала, что созданный ильюшинцами транспортник не смог полноценно взять на себя те задачи, которые выполнял неприхотливый в эксплуатации Ан-12. Военным требовалось новое альтернативное решение: самолет с вместимостью грузовой кабины как у Ил-76 и взлетно-посадочными характеристиками как у Ан-12.

Чтобы реализовать такое широкопрофильное техническое задание, конструкторы ОКБ Антонова пошли по пути внедрения принципиально новых, нетрадиционных технических решений, ранее не практиковавшихся при создании военно-транспортных самолетов. Новаторскими подходами стали: винтовентиляторные силовые установки, внедрение нового крыла с мощной механизацией, использование нового бортового радиоэлектронного оборудования (БРЭО) и значительное расширение грузовой кабины.

Естественно, что создание будущего самолета на пике достижений научно-технического прогресса, опережающего лучшие существующие аналоги по большинству показателей, потребовало и нового подхода при создании облика кабины экипажа, способа и вида отображаемой полетной информации, органов управления самолетом и его системами. Генеральный конструктор О.К.Антонов принимает решение привлечь к работе над кабиной нового самолета летчиков-испытателей ОКБ, в том числе Александра Галуненко, Сергея Горбика и Сергея Максимова. Перед ними поставили задачу: на основании скрупулезного анализа кабин уже летающих отечественных и зарубежных самолетов, а по возможности – и тех, которые находились в стадии разработки, вынести рекомендации о наиболее оптимальных передовых способах предоставления экипажу информации и степени насыщенности кабины органами управления самолетными системами и оборудованием.

Начинающий тогда самолетостроитель, а ныне – первый заместитель Генерального конструктора КБ Антонова кандидат технических наук Григорий Рудюк вспоминает: “На нашем предприятии Ан-70 должен был стать первым самолетом, кабина которого оснащалась электронными системами управления.

Действующий летчик-испытатель Александр Галуненко, конечно, не мог посвятить нам все свое время и внимание. Он тогда испытывал Ан-124, готовился к подъему “Мрии”, работал в очень насыщенном ритме и по объемным программам, но его компетентнейшие консультации для нашей работы имели огромное значение”.

Заместителем главного конструктора по самолету Ан-70 был Николай Воробьев, который тоже поделился воспоминаниями о том периоде работы:

– Я, конечно, был очень доволен тем плотным сотрудничеством, которое сложилось у меня с Александром Галуненко – тогда еще молодым, но уже известным и авторитетным испытателем. Первой со вместной работой стала компоновка кабины экипажа, в которой он участвовал в качестве летчика-эксперта. За порученную ему совершенно новую разработку он взялся с присущими ему энтузиазмом и ответственностью. Я хочу сказать, что идея летного состава (под руководством Галуненко), заложенная тогда в кабину экипажа Ан-70, оказалась настолько удачной, что признается и применяется до сих пор. На тот момент это была принципиально новая кабина, оборудованная большей частью новинками электроники – многофункциональными цветными дисплеями.

Генеральный конструктор П.В.Балабуев, выбирая кандидатуру ведущего летчика-испытателя Ан-70, проводил, по своей неизменной традиции, обсуждения и собеседования с ключевыми специалистами АНТК. В мае 1992 года он вызвал к себе на тот момент уже командира летного отряда А.В.Галуненко и в ходе состоявшейся беседы поинтересовался его предложениями по назначению экипажа. У Александра Васильевича на тот момент уже было сформировано собственное мнение: командир – Сергей Горбик, второй летчик – Сергей Максимов.

13 октября 1992 года коллектив АНТК понес тяжелую утрату – в результате катастрофы самолета Ан-124 погиб экипаж, возглавляемый Сергеем Горбиком. Вопрос о составе экипажа на Ан-70 опять обрел свою остроту. Перед окончанием сборки самолета П.В. Балабуев повторно задал его командиру летного отряда. На этот раз А.В.Галуненко рекомендовал назначить командиром Сергея Максимова.

Я не сдержала любопытства: “Александр Васильевич, а в сложившихся обстоятельствах, не было бы правильнее предложить собственную кандидатуру на испытания такого новаторского самолета?”

Александр Васильевич ответил:

– У летчиков-испытателей существуют свои негласные правила и традиции. Одна из них: когда поднял командиром новый опытный самолет, то, даже если имеешь вес и влияние на расстановку кадров, следующий новый благородно уступи другому. Хотя в жизни бывают и отступления от правил, но все летчики-испытатели, также как и ты, мечтают поднять впервые новый самолет. Необходимо уступать дорогу молодым…

Поэтому я объективно выбирал из числа своих подчиненных наиболее подготовленного. На тот момент Сергей имел достаточно большой опыт проведения летных испытаний на самолетах Ан-28, Ан-32, Ан-72, Ан-74, Ан-124. И что особенно важно – он практически полностью провел основной цикл испытаний опытного самолета Ан-71, хотя первый вылет командиром на нем выполнил Александр Ткаченко. Да и самолет Ан-70, на мой взгляд, никто другой из летчиков не знал лучше, чем Сергей”.

Сборка самолета была завершена к 20 января 1994 года. Следует отметить, что проект создания самолета Ан-70 был совместным, предусматривая государственное финансирование со стороны стран-участниц в соотношении: Россия – 80%, Украина – 20%. К сожалению, пресловутые общественно-политические преобразования тех лет (распад Советского Союза) негативно отразились и на данном проекте. Потоки средств из государственных бюджетов образовавшихся самостоятельных государств России и Украины оказались практически одинаковыми. Стремящимися к нулю. В таких условиях завершение создания нового самолета оказалось задачей сложной, разрешимой только благодаря настойчивости и любви к своему делу антоновского коллектива и его Генерального конструктора П.В.Балабуева.

Такой долгожданный первый полет опытного самолета Ан-70 был выполнен 16 декабря 1994 года экипажем в составе: командир экипажа Сергей Максимов, второй летчик Владимир Лысенко, штурман Владимир Непочатых, бортинженер Павел Скотников, бортрадист Андрей Кострыкин и ведущий инженер Михаил Березюк.

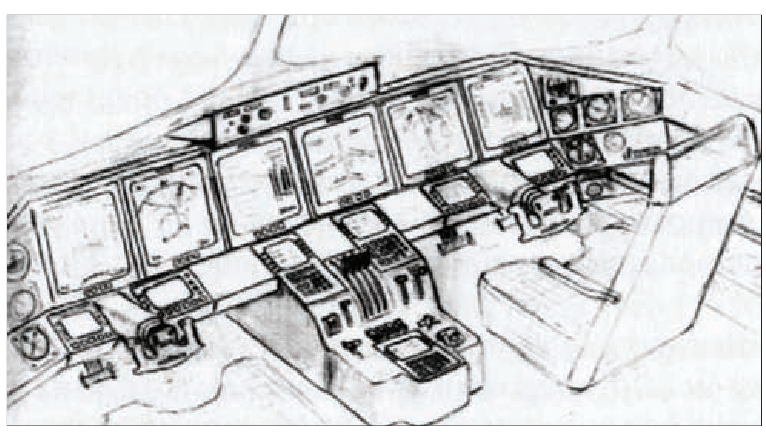
Началась обычная летно-испытательная работа. Не было ни спешки, ни установления каких-либо сроков достижения определенных рубежей.

На 10 февраля 1995 года планировался всего лишь четвертый по счету испытательный полет, в котором, помимо других режимов, предусматривалось сравнение показаний указателей скорости по эталонным показаниям рядом летящего самолета сопровождения Ан-74. И этот полет трагически оказался последним для опытного самолета Ан-70 и его экипажа. В результате случайного столкновения самолета сопровождения Ан-74 с самолетом Ан-70 в воздухе произошло разрушение части вертикального оперения Ан-70. Самолет, потеряв управление, перешел в отвесное пикирование и столкнулся с землей.

Те трагические события нанесли сокрушительный удар по программе создания перспективного военно-транспортного самолета. На привлечение бюджетных средств для создания с нуля нового экземпляра Ан-70 рассчитывать не приходилось, а активов предприятия было для этого абсолютно недостаточно. Коллектив ОКБ был в отчаянии. И в этот момент опять проявились решительность и целеустремленность Генерального конструктора П.В.Балабуева, который принял решение о достройке в летный вариант второго Ан-70, построенного ранее для статических испытаний.

Погибший экипаж первого Ан-70. Слева направо: В.Непочатых, А.Кострыкин, С.Максимов, В.Лысенко, М.Березюк, П.Скотников.

Собственноручный эскиз А.Галуненко — так он изобразил и предоставил на обсуждение конструкторам кабину Ан-70 на этапе ее разработки.

Восставший из пепла

Ведущим инженером по Ан-70 Генеральный конструктор выбрал Анатолия Загуменного – опытного инженера-организатора с большим стажем испытательной работы. Вопрос же назначения ведущего летчика-испытателя в данном случае стоял острее, чем когда бы то ни было ранее.

Александр Васильевич к тому моменту в ОКБ уже не работал. В сентябре 1994 года Генеральный конструктор П.В.Балабуев выдвинул его кандидатуру на должность вице-президента "Международной авиакомпании "Антонов-Аэротрек", входившей в состав Ассоциации государственных авиапредприятий "Укравиапром".

О положении дел в АНТК в тот период времени продолжает рассказывать заместитель главного конструктора по самолету Ан-70 Николай Воробьев:

– После катастрофы первого экземпляра Ан-70 в АНТК наступил достаточно сложный момент. Мы создавали новый опытный экземпляр "семидесятки", найти на который летчика-испытателя оказалось проблематично.

Самолет потерпел катастрофу, приобретя негативную славу. Тогда возникло много противоречивых версий причин произошедшего, а расследование велось кропотливо и растянулось во времени. Для того, чтобы в тех условиях согласиться поднимать в небо этот самолет, необходимо было иметь особое мужество, присущее далеко не каждому летчику, даже испытателю. Вы же понимаете, что не каждый летчик, слыша версии об изначальной ненадежности самолета как основной причине трагедии, сможет найти в себе силы сесть в командирское кресло дубликата потерпевшего катастрофу экземпляра. Летчики, которым тогда предлагалось продолжить трагически прервавшиеся испытания, своего согласия на такую работу никто не давал. Руководство АНТК тогда впервые столкнулось с такой щекотливой проблемой. Обычно на право первого подъема самолета находится масса желающих... Только не в случае со вторым Ан-70...

Надо отдать должное Александру Васильевичу: находясь в то время на другой работе (в финансовом плане более привлекательной), он на данное предложение согласился без колебаний и принял на себя командование испытаниями, вызывавшими такие опасения у большинства его коллег. Чем, скажу без преувеличения, спас программу и весь самолет...

Александр Васильевич, со своей стороны, рассказывает о своем возвращении в родные пенаты совершенно без какой-либо патетики: "Да, конечно, предложение Балабуева возглавить экипаж для проведения испытаний Ан-70 я принял без малейших колебаний и сомнений, несмотря на понижение в должности с вице-президента до рядового летчика-испытателя. Генеральный конструктор оценил такое мгновенное решение и тут же предложил еще одну должность – своего помощника по летным вопросам, которую разрешил совмещать с должностью летчика-испытателя. И уже как командиру экипажа предложил рассмотреть кандидатуру второго летчика, давшего свое согласие, полковника Анатолия Андронова – представителя российского военного заказчика. Подбор остальных членов экипажа не занял особо много времени. Отлично зная весь летный состав и уровень профессиональной подготовки каждого, я выбрал лучших специалистов, с которыми много летал на летные испытания других типов самолетов. Все, кому я предложил войти в экипаж под моим командованием, дали свое согласие: бортинженер Владимир Чепиль, штурман Владимир Сорока, бортрадист Игорь Минаев и резервный второй летчик Виталий Горовенко".

После непродолжительных занятий, проведенных конструкторами по системам и оборудованию, экипаж приступил к работе в комиссии по определению степени опасности при возникновении отказных ситуаций. Эта длительная, кропотливая работа дала основу для исследований на исследовательско-пилотажном стенде (ИПС). Такие "полеты" на стенде для тщательного исследования всевозможных вариантов вероятных и невероятных отказов самолетных систем и оборудования, подбора различных коэффициентов в электронной дистанционной системе управления самолетом проводились летчиками практически ежедневно. Этот опыт и результаты, полученные в подробных исследованиях на стенде, в будущем сыграли немаловажную роль в судьбе самолета и экипажа.

К апрелю 1997 года самолет был готов.

День первого полета Ан-70 Генеральный назначил на 24 апреля, пригласив многочисленных гостей – Президента Украины, членов правительства, депутатов, представителей смежных предприятий и военного заказчика, других официальных лиц. Однако накануне (23 апреля) погода была просто скверной, и метеослужба не предвещала ничего хорошего, убивая надежду на возможность запланированного завтрашнего первого взлета. Петр Васильевич сильно переживал, что долгожданное и такое значимое торжественное мероприятие может сорваться... Поздно вечером он приехал на стоянку Ан-70, чтобы лично убедиться в полной готовности самолета. Произошло невероятное: Петр Васильевич Балабуев, убежденный атеист, никогда не ходивший в церковь, встал перед носом самолета под проливным дождем и вдруг искренне, с волнением обратился к Богу: "Господи, ну почему Ты не оградишь нас от тех несчастий, которые нас преследуют. Ведь все мы так стараемся, много работаем и создаем все это для людей. Помоги, Господи, и сделай нам завтра хорошую погоду. А я обещаю пойти в церковь и поставить Тебе свечу..."

Сразу после завершения сложного первого полета Ан-70 – экипаж с Генеральным конструктором.

Вопреки метеопрогнозу случилось чудо – утро 24 апреля было солнечным и абсолютно безоблачным. Петр Васильевич был потрясен и впоследствии рассказывал, что этот день он вымолил у Господа.

Все, присутствующие на заводском аэродроме, радовались хорошей погоде и ожидали взлета Ан-70. Экипаж, запустив двигатели, проверял работоспособность всех самолетных систем. После контрольной пробежки и выруливания на стартовую позицию командир экипажа, следуя традиции, вышел из самолета и доложил Генеральному конструктору о готовности экипажа и самолета к выполнению первого полета. Петр Васильевич, подписав полетное задание, дал разрешение на его выполнение.

И вот – старт самолета: энергичный разбег, отрыв от ВПП и Ан-70, обладая высокой тяговооруженностью, переходит в энергичный набор высоты. Набрав первую по заданию высоту 2500 метров, командир, уменьшив режим работы двигателей, перевел самолет в горизонтальный полет. И в этот момент он ощутил самопроизвольное неуправляемое продольное движение самолета на пикирование. На отклонение штурвала на себя до полного расхода, для вывода из увеличивающегося угла пикирования, самолет не реагировал. Скорость энергично возрастала. Ан-70 стремительно идет в пике, а командир обнаруживает полное отсутствие управления от штурвала!

Как впоследствии стало известно, произошел несигнализируемый полный отказ четырежды резервированной электродистанционной системы управления. Такую ситуацию никто не мог даже близко представить себе на земле, во время подготовки к испытаниям! Дальнейшие действия могли базироваться только на опыте и интеллекте экипажа. Получив предложение бортинженера Владимира Чепиля перейти на гидравлику, Александр Васильевич сумел в считанные секунды разобраться в происходящем и принял правильное решение, противоречащее разработанному на земле алгоритму действий последовательного использования всех электронных систем управления одной за другой. Он дает команду бортинженеру на отключение электроники, переход сразу на последнюю – пятую – гидродистанционную систему управления (ГДСУ), которая не имеет демпфирования.

Командир прерывает дальнейшее выполнение задания для немедленного захода на посадку. На снижении проводит серию небольших отклонений рулей для получения представления о возможности безопасного предстоящего выравнивания самолета на посадке и, убедившись в положительных результатах, благополучно завершает полет.

Понимая значимость происходящего полета и степень прикованного к нему внимания, Александр Васильевич принимает решение не омрачать торжества информацией о произошедшем серьезном отказе системы управления самолетом. Командир предоставляет в эфир частичную информацию – сообщает только, что перешел на ГДСУ и принял решение выполнять заход на посадку. Естественно, реальный смысл сообщения понял только узкий круг специалистов.

Николай Воробьев говорит, что в то время, когда специалисты (в том числе он и Петр Балабуев), сразу понявшие серьезность ситуации, в стрессовом состоянии напряженно ждали дополнительной информации, Александр Васильевич вышел из самолета на объективы фото– и видеокамер с обаятельной улыбкой, всем своим видом подчеркивая праздничность и красоту момента. И тут же, на вопрос журналистов о причинах сокращения заявленного времени выполнения полета, отвечает, что заметив ухудшение погодных условий, решил не портить картинку видеооператоров, снимающих посадку...

После благополучного завершения полета, на земле, естественно, состоялся его полный разбор. Специалисты-управленцы тщательно проанализировали записи всех параметров системы управления самолетом. Разбирались с парадоксом – как могли отказать все четыре независимых канала вместе, если логика их функционирования в принципе исключает возможность одновременного отказа? У них по определению, как у параллельных прямых, нет и не могло быть общих точек пересечения! И, тем не менее, такая точка нашлась. На период летных испытаний самолета для сбора огромного количества информации (в том числе – и со всех каналов системы управления) устанавливается контрольно-записывающая аппаратура (КЗА). Вот именно эта дополнительная аппаратура и создала в системе управления самолета "ахиллесову пяту" – во время подготовки при формировании перечня записываемых параметров инженеры по КЗА легкомысленно объединили в одну точку потоки, совершенно автономные по замыслу создателей самолета. В результате произошел такой серьезный отказ.

Примерно через неделю Петр Васильевич Балабуев, находясь в гостях дома у Галуненко, снова и снова возвращался к подробностям такого сложного первого вылета "семидесятки". Вспомнил и про обещание, данное им Господу накануне исторического дня (поставить свечу в церкви), но тут же сознался, что далек от всего этого и даже не представляет где и как можно выполнить обещанное. Конечно, Александр Васильевич вызвался помочь. Не откладывая договоренность в долгий ящик, на следующий же день они посетили Введенский монастырь, где Петр Васильевич сдержал свое слово, поставив свечу у чудотворной иконы Пресвятой Богородицы "Призри на смирение".

Далі буде.

Розділ з книги О. Кушнір "От мечты до "Мрии" и не только".

ПЛАНИ

За ракетами из космоса

Министерство обороны России заключило контракты на создание спутников для Единой космической системы, которые будут отслеживать пуски ракет на земле. Об этом заявили в Минобороны России. Причем уже в этом году россияне запустят несколько спутников различного назначения в интересах ведомства.

Как сообщалось в российских средствах массовой информации, в марте текущего года уже был выведен на орбиту подобный спутник. Это был аппарат старой серии "Око", предназначенный для наблюдения за пусками ракет. Кроме того, 30 марта с Байконура стартовала последняя ракета семейства "Протон-К" с военным спутником на борту. Однако о том, какой именно спутник отправили на орбиту, не уточнялось.

ПЛАГІАТ

Иран создаст копию американского беспилотника

Иранские военные раскрыли принцип работы перехваченного американского беспилотника RQ-170 Sentinel и приступили к строительству его копии. Об этом заявил глава аэрокосмического подразделения Корпуса стражей исламской революции генерал Амир Али Хаджизаде, сообщает 22 апреля Associated Press со ссылкой на иранское агентство Mehr.

Генерал также рассказал, что иранцам удалось получить доступ к информации, которая хранилась в компьютерных системах RQ-170 Sentinel. Ранее официальные представители США, признав утерю БПЛА, заявили, что Тегеран не сможет воспользоваться американскими технологиями из-за принятых мер безопасности.

На прошедшей неделе советник министра обороны Ирана Ахмад Каримпур сообщил, что многие страны запросили у Тегерана информацию об RQ-170 Sentinel. По данным агентства Fars, на которое ссылалось Associated Press, в наиболее настойчивой форме интерес к беспилотнику проявили Россия и Китай.

Тегеран заявил о перехвате сверхсекретного RQ-170 Sentinel 4 декабря 2011 года. Американцы первоначально утверждали, что летательный аппарат просто упал. В ответ на это иранское телевидение распространило видеозапись, на которой видно, как беспилотник садится на аэродроме в Иране. Вашингтон направил в Тегеран официальный запрос о возвращении БПЛА, но летательный аппарат был объявлен собственностью Исламской республики. В ответ Иран объявил о согласии передать американцам игрушечную копию утерянного беспилотника, изготовленную в соотношении 1:80.

ЕКОНОМІЯ

Россия сокращает гособоронзаказ

Гособоронзаказ на 2012 год будет сокращен на 25 миллиардов рублей и составит 677,4 миллиарда рублей. Об этом, как сообщает РИА "Новости", заявил первый заместитель министра обороны России Александр Сухоруков со ссылкой на решение президента России Дмитрия Медведева. Изначально объем гособоронзаказа на 2012 год был определен в размере 704,3 миллиарда рублей.

По заявлению чиновника, коррекция объема гособоронзаказа не скажется на реализации задач государственной программы вооружения. Задачи, которые стоят перед госпрограммой вооружения, будут выполнены. Свободные средства перераспределят на другие статьи в интересах обеспечения безопасности страны.

РОЗРОБКИ

Играем в "серьезные игры"

ВВС США отдали компании Boeing контракт стоимостью 9,17 миллиона долларов на разработку экспериментальных "серьезных игр" для военнослужащих. Об этом сообщается на сайте минобороны США.

Цель игр – подготовить военнослужащих и оценить их профессиональные качества во время работы с разведданными. Идет ли речь об обычных, компьютерных играх или симуляторах, не уточняется. Разработкой игр для ВВС займется одно из исследовательских подразделений компании. Заказ минобороны США Boeing должна выполнить до 19 декабря 2015 года.

НАВЧАННЯ

Морское взаимодействие

Россия и Китай провели совместные военно-морские учения "Морское взаимодействие-2012". Об этом сообщает пресс-служба Минобороны РФ. Целью учений являлась отработка задач по организации совместной обороны и взаимодействия в обеспечении безопасности в Азиатско-тихоокеанском регионе. Маневры проводились в Желтом море у побережья провинции Шаньдун. Они состояли из двух этапов и завершились27 апреля.

На первом этапе силы ВМФ России и ВМС Народно– освободительной армии Китая отрабатывали задачи базовой подготовки штабов и корабельных расчетов. На втором этапе учений участники осуществили ряд маневров в специально назначенных районах, в частности, маневры совместной противовоздушной обороны и проведение поисково-спасательных работ. При этом взаимодействие между кораблями ВМФ России и ВМС Китая осуществлялось на русском языке.

С российской стороны в маневрах принимали участие крейсер "Варяг", большие противолодочные корабли "Адмирал Виноградов" и "Маршал Шапошников", судно обеспечения "СБ-522", большой противолодочный корабль Северного флота "Адмирал Трибуц" и другие суда. Китай был представлен двумя подводными лодками и более чем десятком кораблей.

Следует отметить, Россия и Китай регулярно проводят совместные военно-морские учения. Первые масштабные российско-китайские учения на море прошли в 2005 году.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

Двигатели Osprey обошлись в 600 миллионов

Министерство обороны США подписало с компанией Rolls-Royce контракт стоимостью 598 миллионов долларов на поставку 268 двигателей для конвертопланов V-22 Osprey. Об этом сообщается на сайте компании.

По условиям договора, в первый год британская компания поставит США 70 двигателей AE 1107C на 151 миллион долларов. Остальные двигатели, включая запасные, американская сторона получит в течение следующих четырех лет.

Rolls-Royce является монопольным поставщиком двигателей для конвертопланов V-22 Osprey, стоящих на вооружении Морской пехоты и ВВС США. В общей сложности консорциум Bell/Boeing изготовил около 160 конвертопланов Osprey. Из них, по данным Flightglobal MiliCAS, 143 единицы стоят на вооружении США (11 апреля 2012 года MV-22B Osprey Морской пехоты США разбился в Марокко). Rolls-Royce, в свою очередь, поставила для нужд Пентагона 550 двигателей AE 1107C.

В марте США подписали с Rolls-Royce контракт стоимостью 275,9 миллиона долларов на техническое обслуживание авиационных двигателей, включая силовые установки для Osprey.

Конструкция позволяет Osprey совершать полеты как в вертолетном, так и в самолетном режиме. Конвертоплан имеет крейсерскую скорость 446 километров в час и боевой радиус 722 километра. На борту Osprey могут разместиться 32 военнослужащих или груз массой до девяти тонн.

На вооружении V-22 Osprey могут стоять пулеметы калибра 7,62 и 12,7 миллиметра, а также шестиствольный 7,62-миллиметровый пулемет в подвесном контейнере.

В разное время американским конвертопланом интересовались Великобритания, Израиль и Норвегия, однако заказы размещать не стали. Переговоры о поставке Osprey ведут Израиль и ОАЭ. В январе заинтересованность в их покупке высказала и Индия.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Super Hornet готовят замену

Командование авиасистем ВМС США обнародовало запрос на информацию о перспективном палубном самолете, который заменит истребители F/A-18E/F Super Hornet и самолеты радиоэлектронной борьбы E/A-18G Growler в 2030 году. Новый истребитель должен будет превосходить по своим характеристикам все имеющиеся самолеты. В это же время он должен быть доступным по стоимости закупки и технического обслуживания. Именно этот фактор, взирая на проекты F-22 и F-35, станет решающим при рассмотрении предложений американских компаний.

Новый истребитель должен будет иметь возможность дозаправки в воздухе, наблюдения и захвата целей, а также радиоэлектронного подавления. Военные будут принимать для оценки проекты, разработанные с нуля или на базе уже имеющихся самолетов, а также проекты инновационных технологий, которые могут быть использованы в перспективных истребителях. При этом сам самолет, получивший обозначение F/A-XX, может быть пилотируемым, опционально пилотируемым или вовсе беспилотным. При этом он должен будет работать в одном палубном звене с истребителями F-35C Lightning II и беспилотными летательными аппаратами с возможностью разведки, рекогносцировки, наблюдения и нанесения высокоточных наземных ударов. По данным военных, на F/A-XX будет использоваться новая силовая установка, а не одна из уже существующих.

Технологическая готовность F/A-XX должна быть достигнута уже к 2020 году, а начальная боевая готовность (поступление первых самолетов на флот) предварительно намечена на 2030 год. Других требований к перспективному самолету ВМС США пока не назвали.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

З НАУКОВИХ ЛАБОРАТОРІЙ

У Дніпропетровську пройшла XIV Міжнародна молодіжна науково-практична конференція "Людина і Космос"

XIV Міжнародна молодіжна науково-практична конференція "Людина і Космос" працювала з 11 по 13 квітня 2012 року під девізом "До нових орбіт і зоряних успіхів!". У рік 20-річчя Державного космічного агентства України (ДКАУ) конференція в котрий раз підтвердила високий інтелектуальний, технологічний і виробничий потенціал України та невгасаючий інтерес молоді до науки про космос, до його дослідження, до ракетобудування і суміжних напрямків робіт, пов'язаних з космосом.

Як завжди конференція була проведена на базі Національного центру аерокосмічної освіти молоді ім. О.М. Макарова (НЦАОМ), Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара (ДНУ) і ПАТ "Український науково-дослідний інститут технології машинобудування" (ПАО "УкрНДІТМ").

Для участі в Конференції були розіслані запрошення в різні організації й підприємства ракетно-космічної галузі України та країни СНД, у вищі навчальні заклади, а також запрошення одержали постійні учасники конференції. На участь у заході надійшло 486 заявок. Традиційно учасниками конференції стали студенти, аспіранти й молоді вчені із Дніпропетровська, з Києва, Харкова, Донецька, Житомира, Одеси, Миколаєва, Запоріжжя й інших міст України. Були присутні і молоді науковці і з країн ближнього й далекого зарубіжжя, у тому числі із Бразилії. Із привітальним словом на офіційному відкритті до учасників конференції звернулися Сергій Чернолевський – головний фахівець керування космічних наукових досліджень і телекомунікаційних систем ДКАУ, Володимир Команов – ветеран ракетно-космічної галузі, Герой України, Олександр Новиков – заступник Генерального директора ДП "Конструкторське бюро "Південне" ім. М.К. Янгеля" з наукової і навчальної роботи. На пленарному засіданні з доповідями виступили головний фахівець космічних апаратів ДП "Конструкторське бюро "Південне" ім. М.К. Янгеля" Сергій Кавелін – "50 років на космічних орбітах", інженер-конструктор ДП "Дніпрокосмос" Олександр Сотников – "Космічна система СІЧ-2 – ефективний інструмент керування природними ресурсами", заступник директора НВФ "Дніпротехсервис" Олександр Кузнецов – "Прикладні й науково-технічні завдання космічної галузі".

Відповідно до регламенту проведення конференції 12 квітня пройшли засідання за 22 науково-практичними напрямками. Було заслухано 284 доповіді, в обговоренні яких взяло участь 356 учасників і гостей конференції.

Дипломами XIV Міжнародної молодіжної науково-практичної конференції "Людина і Космос" відзначені 79 учасників, 62 кращих доповіді рекомендовані до публікації в професійних наукових журналах ("Вісник Дніпропетровського Національного університету. Ракетно-космічна техніка" і "Екологія й ноосферологія").

ЗАХОПЛЕННЯ

У Києві пройшов третій з'їзд Аерокосмічного товариства України

18 квітня 2012 року в Будинку вчених Києва пройшов третій з'їзд Аерокосмічного товариства України, на якому його актив звітував про виконання завдань, що стоять перед Товариством за період 2007-2011 років.

Відкрив засідання президент АКТУ льотчик-космонавт, Герой Радянського Союзу В. Жолобов, який доповів про основні досягнення Товариства та його проблемні питання. Він нагадав, що завданням створеного у 2002 році Аерокосмічного товариства України є концентрація зусиль всіх його колективних і індивідуальних членів на розвиток аерокосмічної промисловості із залученням широкої громадськості.

Серед основних завдань, які були реалізовані Аерокосмічним товариством за звітний період, його Президент відзначив популяризацію авіаційної і космічної діяльності держави; підтримку перспективних аерокосмічних проектів; розвиток зв'язків з аерокосмічними товариствами інших держав; сприяння аерокосмічній освіті молоді; проведення історико-музейної діяльності; розвиток і підтримку ветеранського руху.

В. Жолобов висловив слова вдячності генеральному директору Товариства та керівникам комітетів за величезну та важливу роботу, яку останні здійснюють на громадських засадах.

Також на засіданні виступили голова Ради ветеранів космодромів О.Болтенко, директор інженерного комітету науки і освіти АТКУ А.Стегній, директор комітету науки і освіти АКТУ О.Машков, директор Харківського планетарію ім. Ю. Гагаріна Г.Железняк, 1-й віце-президент АКТУ В.Шмаров, керівник громадської організації "Харків космічний" Г.Тупало, директор Житомирського музею космонавтики ім. С.П. Корольова І.Дячук, директор Головної астрономічної обсерваторії НАН України Я.Яцків. Загалом, об'єктивно оцінюючи діяльність Аерокосмічного товариства, делегати висловили наступні побажання щодо вдосконалення його роботи:

– зробили акцент на недостатній увазі з боку керівників підприємств галузі до роботи Товариства;

– наголосили на необхідності активізувати роботу щодо формування "космічного" мислення населення, особливо молоді;

– підтримали пропозиції щодо активізації участі членів Аерокосмічного товариства у формуванні громадянського суспільства;

– підкреслили необхідність поширення позитивного досвіду роботи музеїв космонавтики та планетаріїв;

– відзначили необхідність залучати до роботи Товариства студентську молодь та молодих фахівців галузі.

Ще одним пунктом порядку дня з'їзду були вибори керівних органів АКТУ. Шляхом відкритого голосування, одноосібним рішенням делегатів, президентом Товариства на третій термін обрано В. Жолобова. Також переобрано склад Президії та Наглядової ради АКТУ.

ПОЗАЗЕМНЕ

На МКС обнаружили микроорганизмы

На МКС обнаружены микробы, способные вывести из строя оборудование станции, сообщает "Интерфакс" со ссылкой на вице-президента Российской академии наук Анатолия Григорьева.

"Мы сталкивались с этим на станции "Мир" и столкнулись с этим на МКС – с пагубным воздействием микрофлоры на конструкцию станции. Эти микробы поражают не только металлы, но и полимеры. Они могут стать причиной отказов техники", – заявил Григорьев.

Он добавил, что на МКС проводился эксперимент, в котором космонавты разводили на внешней стороне станции колонии микробов. Микроорганизмы показали высокую жизнеспособность в условиях открытого космоса в течение более 31 месяца.

О том, связаны ли между собой эксперимент и появление опасных микробов, не сообщается.

СТАРТИ

Відбувся пуск ракети-носія "Союз"

20 квітня 2012 року о 15:50 за київським часом з космодрому Байконур проведено пуск російської ракети-носія "Союз-У" з космічним апаратом "Прогрес М-15".

Успішному виведенню на навколоземну орбіту вантажного космічного корабля та його стиковці з МКС сприяла чітка робота системи управління ракети-носія, прилади для якої виробляє одне з провідних підприємств космічної галузі України – ДНВП "Об'єднання Комунар".

"Прогрес М-15" доставив близько 2,4 тонни різноманітних вантажів, котрі необхідні для підтримання пілотованого польоту станції.

АНТИКОСМОС

Индия может создать ракету для борьбы со спутниками

Индийская организация оборонных исследований и разработок (ДРДО) готова разработать ракету для борьбы со спутниками – после успешного испытания баллистической ракеты "Агни-5" с дальностью более пяти тысяч километров, сообщает газета Times of India.

По информации газеты, с появлением "Агни-5" индийские специалисты готовы приступить к работе над новыми видами оружия на базе этой ракеты, в том числе над противоспутниковой ракетой, передает РИА "Новости".

ПОВТОР

КНДР готовится к запуску новой ракеты

Южная Корея обнаружила в КНДР еще одну баллистическую ракету, которую уже доставили на полигон, сообщает "Дни.ру". В Пхеньяне подчеркнули, что не собираются сворачивать программы по исследованию космоса и будут запускать спутники один за другим.

По сообщению Сеула, северокорейская ракета находится на полигоне Тончан-ни, откуда 13 апреля был произведен неудачный пуск другой ракеты. Обе ракеты сходны по параметрам, в настоящее время в ангаре идет сборка второй. Эксперты полагают, что она может быть запущена в ближайшее время.

Є ДУМКА

США просят не проводить параллели между запусками ракет Индией и КНДР

Соединенные Штаты считают, что не следует сравнивать пуски ракет, осуществленные Северной Кореей и Индией.

Как заявил официальный представитель Белого дома Джей Карни, "то, что сделала Индия, это не то, что сделала Северная Корея".

"Исторические ракетные программы Индии контрастируют с тем, что делает Северная Корея, поскольку против нее были приняты соответствующие санкции (СБ ООН)", – отметил Карни.

По его словам, Вашингтон призывает все ядерные державы проявить сдержанность, воздержаться от действий, которые могут привести к дестабилизации обстановки в Южной Азии, передает "Корреспондент.net".

РАЗОМ

Европейские компании работают над начинкой для спутников Galileo

В Европейском космическом агентстве сообщили о достижении очередного важного рубежа в разработке европейской навигационной системы Galileo.

Британский производитель SSTL завершил работу над полезной нагрузкой первого из запланированных 22 спутников навигационной группировки. В полезную нагрузку спутника входит не только электронная начинка для передачи навигационного сигнала, но и атомные часы, которые будут позволять спутнику точно получать временные данные о положении того или иного объекта на поверхности планеты.

В SSTL отмечают, что поставили созданную начинку своему партнеру по проекту Galileo – немецкой OHB System, чтобы та занялась интеграцией оборудования в сам аппарат. В немецкой компании говорят, что занимаются сборкой узлов спутника и подготовкой оборудования к работе. Специалисты утверждают, что инженерам предстоит довольно сложная работа – объединение полезной нагрузки и платформы спутника, пишет Cyber Security.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

Сидор Ковпак: сторінки звитяги

У партизанському русі, як свідчить досвід воєн, постать командира, його авторитет завжди мають вирішальне значення. Для партизанів командир – це як для військової частини прапор. Доки цей прапор збережений, частина вважається діючою. Недаремно німецькі агенти, яких засилали в партизанські з'єднання і загони України, вбачали своє головне завдання у знищенні командира. Гітлерівці оцінили голову С. Ковпака у 100 тис. злотих (50 тис. німецьких марок) і прагнули захопити його в полон або ліквідувати за велику ціну. Але їм не вдалося затримати С. Ковпака і знищити командні кадри Сумського партизанського з'єднання. В боях загинули талановиті командири В. Подоляка і С. Горланов, комісари загонів П. Шульга і Ф. Фесенко, комісар з'єднання С. Руднєв. Останній був легендарною постаттю поруч з С. Ковпаком.

Архівні документи дають підставу стверджувати, що в особах С. Ковпака і С. Руднєва ми маємо видатних ватажків партизанського руху в Україні, людей різних за характером і вдачею, які органічно доповнювали один одного. Відповідальний працівник Українського штабу партизанського руху М.Владимиров писав: "Руднєв керує всім штабом, також диктує бойові накази. Взагалі є домінуючою центральною постаттю". Було б недоречно заперечувати, що бували напруження в особистих стосунках між С. Ковпаком і С. Руднєвим. Перший розумів роль і місце другого у з'єднанні, знав про його популярність серед особового складу. Можливо, С. Ковпак відчував перевагу комісара у воєнних знаннях, що могло бути одним з болісних моментів у їхніх взаєминах. С. Руднєв – людина військового виховання, носій порядку, організованості і дисципліни, чого так бракувало партизанам, людина моральна, кришталево чиста в усіх аспектах нелегкого партизанського життя. С. Ковпак же, навпаки, був типовим представником партизанських "батьків" на зразок козацьких отаманів. Порівняно з іншими партизанськими формуваннями, де ключовою постаттю, як правило, виступав командир, у Сумському партизанському з'єднанні С. Ковпак і С. Руднєв були рівноправними партнерами, вони діяли солідарно в усіх питаннях. Селянський розум підказував Ковпаку загальну користь від співпраці з С. Руднєвим, який, у свою чергу, зважив на високий авторитет командира серед партизанів і підтримував тісне співробітництво. Взаєморозуміння командира і комісара дало плідні результати і позитивно позначилося на діяльності партизанського з'єднання.

С. Ковпак дуже прискіпливо ставився до керівництва зверху, що призводило до частих суперечок з Українським штабом партизанського руху. І мав, на нашу думку, певну рацію. Він наполегливо вимагав від УШПР систематичного постачання зброї, боєприпасів, іншого військового спорядження, не завжди розуміючи, що такі питання значною мірою були поза компетенцією і можливостями штабу. С. Ковпак завжди був проти того, щоб перед з'єднанням ставилися бойові завдання, які непритаманні духу і букві партизанської боротьби, які призводили до невиправданих втрат особового складу. С. Ковпак, на відміну від інших партизанських командирів, з підозрою сприймав вказівки Центру про постійне збільшення власного з'єднання і не поспішав їх виконувати, а навпаки, дуже прискіпливо ставився до прийому поповнення, перевіряв кожну нову людину. Партизанський ватажок із підозрою поставився навіть до прибуття в квітні 1943 р. на базу українських партизанських формувань на Поліссі групи відповідальних працівників ЦК КП(б)У на чолі з секретарем ЦК Д. Коротченком. Однак невдовзі це занепокоєння С. Ковпака було знято доброзичливістю Коротченка до партизанів-ковпаківців та їхніх керівників. А коли в березні 1943 р. в Сумське партизанське з'єднання прибув співробітник УШПР капітан Я. Коротков, то Сидор Ковпак рішуче виступив проти призначення його на посаду заступника командира з розвідки. Майже місяць тривав обмін радіограмами з цього питання між Ковпаком та начальником УШПР Т. Строкачем. "Не показався" капітан С. Ковпаку, і все. І, врешті-решт, штаб таки відкликав свого співробітника і дав йому нове призначення.

Керувати партизанським з'єднанням С. Ковпаку було надзвичайно складно. Політичне і військове керівництво СРСР у своїх планах надавало великого значення діям партизанів на окупованій території, щоб створити труднощі противнику в підготовці наступальних дій на Східному фронті. Проте плани постійно мінялися і доповнювалися, що нервувало С. Ковпака. Так, 26 квітня 1943 р. ЦК ВКП(б) затвердив оперативний план бойових дій партизанів України на весняно-літній період 1943 р. Відповідними документами передбачалась передислокація в західну і південно-західну частину України ряду партизанських формувань, які до цього часу діяли на Поліссі. В оперативному плані УШПР перед кожним партизанським з'єднанням було поставлено конкретне бойове завдання. Для ознайомлення з планом бойових завдань 28-29 травня 1943 р. на Поліссі, у ворожому тилу, відбулася нарада членів ЦК КП(б)У за участю командирів і комісарів семи партизанських з'єднань України. Учасником цієї наради був і С. Ковпак.

Планувалося, що загони С. Ковпака, чисельність яких становила близько 2 тис. бійців, мали здійснити рейд у південно-західному напрямку на території Київської області, звідти – на Вінниччину, вивести з ладу залізничний вузол Жмеринка, паралізувати перевезення військ на лініях Жмеринка – Вінниця. У подальшому передбачалося діями диверсійних груп зірвати роботу залізничних станцій Козятин і Фастів.

Однак раптово ЦК КП(б)У і УШПР внесли суттєві зміни в оперативний план стосовно бойового завдання Сумського партизанського з'єднання під командуванням С.А.Ковпака. Було вирішено терміново перенацілити його партизанське з'єднання для походу в Прикарпатську Україну. Тим часом С. Ковпак ще не знав про зміну бойового завдання і готував з'єднання до рейду на Київщину. Однак 5 червня 1943 р. Ковпака повідомили, що на Полісся прилетів начальник УШПР генерал-майор Т. Строкач.

8 червня 1943 р. він прибув у з'єднання С. Ковпака, де відбулася нарада з командуванням стосовно нового плану дій. З приводу підсумків цієї наради С. Руднєв зробив запис: "Безумство – але…" Перед з'єднанням ставилось завдання: вийти рейдом до Чернівецької області для дій на комунікаціях і організації партизанського руху в Прикарпатті, одночасно розвідати можливості розвитку партизанського руху в Польщі, Чехословаччині, Угорщині та Румунії, організовувати диверсії на нафтопромислах.

Підготовка до рейду в Прикарпаття велася швидкими темпами вдень і вночі. Командир просив, вимагав від УШПР зброю, набої, майно. Проте не все, що було замовлено, вдалося отримати. Так, о 18 годині 12 червня 1943 р. Сумське партизанське з'єднання під керівництвом С. Ковпака вийшло у свій знаменитий Карпатський рейд, навіть не отримавши від УШПР топографічних карт району майбутніх бойових дій. Нервове і фізичне навантаження, яке лягло на С. Ковпака, важко переоцінити, адже йому пішов уже 57-й рік…

Вибір Сумського партизанського з'єднання для рейду в Карпати не був, звичайно, випадковим. Це формування справедливо вважалось одним з кращих в Україні, було флагманом партизанського руху. З'єднання, станом на червень 1943 р., складалося з чотирьох батальйонів (загонів), разом 1928 бійців. Партизани мали на озброєнні 1443 гвинтівки, 384 автомати, 140 кулеметів, у тому числі 24 станкових, 9 гармат (2-76-мм, 7-45-мм), 33 мінomети і 32 протитанкові рушниці. Транспортні засоби з'єднання складалися з 611 коней і 255 возів. Важко, мабуть, уявити, чого варто було С. Ковпаку впоратись, як командиру, з таким "господарством". Не треба забувати, що в з'єднанні були люди різного віку, різної статі, а також діти-підлітки. І всіх їх треба було навчити військової справи, нагодувати, напоїти, забезпечити медичною допомогою тощо… Характеризуючи з'єднання, УШПР в одній з доповідей до ЦК КП(б)У писав: "Формування Ковпака найкраще оснащено озброєнням. Командний склад з'єднання підібраний добре, міцний, загартований у боях і згуртований. Особовий склад з'єднання складається в основному з досвідчених партизанів. На відміну від інших з'єднань тут немає бійців, які ще не брали участі у бойових операціях".

Тим часом, крім С. Ковпака і С. Руднєва, в Сумському з'єднанні ніхто не знав, куди їх виведуть партизанські стежки. Проте люди щиро вірили у мудрість, командирський досвід і талант свого командира – Сидора Артемовича. Ось як занотував у своєму щоденнику настрій своїх підлеглих командир 3-го батальйону (Шалигінський загін) Ф. Матющенко: "Кожен знає, що рейд буде складнішим за попередні… Куди – не знає, але твердо вірить у силу і вміння партизанських ватажків – Ковпака і Руднєва". За цими словами відчувається могутня постать С. Ковпака – лідера, якому партизани довіряли. Письменник Микола Шеремет, котрий з 16 грудня 1942 р. до 17 квітня 1943-го перебував у відрядженні в українських партизанських загонах на Поліссі, у своїй доповідній записці на ім'я М. Хрущова так характеризував народного ватажка: "Майже легендарною славою на Україні зараз користується Герой Радянського Союзу тов. С. Ковпак. Його люблять і поважають партизани і населення, ненавидять вороги. Скромний і простий у побуті, ласкавий, а коли треба, то й суворий; блискучий партизанський тактик і воєначальник – таким знають свого "батька" чи "старого" партизани".

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував
Володимир Алєксєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

30 квітня – 6 травня

30 квітня 1949 р. *народився головний інспектор МО України В.С.Фролов.*

30 квітня 1965 р. *на озброєння авіації ППО СРСР прийнято бойові комплекси Су-15-98 (літак-носій Су-15, РЛС РП-15, ракети Р-98) і Ту-128С-4 (літак-носій Ту-128, РЛС РП-С "Смерч", ракети Р-4Р і Р-4Т).*

30 квітня 1966 р. *ДКБ № 478 наказом Міністра авіаційної промисловості СРСР присвоєно назву – Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Прогрес".*

30 квітня 1969 р. *здійснив перший політ багатоцільовий літак Ан-14М – прототип Ан-28, В.І.Терський.*

1 травня 1934 р. *народився льотчик-випробувач І.П. Титаренко.*

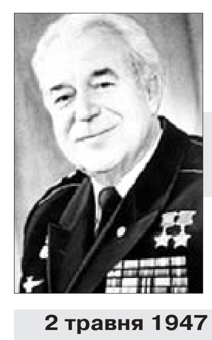
1 травня 1945 р. *народився військовий льотчик, командувач НАК ВПС ЗС України (2000-2003) А.К.Тарєєв.*

1 травня 1947 р. *народився проректор з навчальної роботи Національного авіаційного університету А.В.Полухін.*

1 травня 1960 р. *в районі Свердловська ЗРК С-75 було збито американський літак-шпигун Локхід U-2, пілотований Ф.Пауерсом.*

1 травня 1960 р. *засновано військову частину А3730 (м.Шепетівка).*

1 травня 1960 р. *засновано Львівський зенітний ракетний полк (м.Кам'янка-Бузька).*

2 травня 1934 р. *народився військовий льотчик В.І.Попков.*

2 травня 1934 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР М.І.Стогов.*

2 травня 1947 р. *народився командир 28-го корпусу ППО (1991-1992) О.Ф.Оліфіров.*

2 травня 1954 р. *народився штурман-випробувач В.М.Чуприна.*

3 травня 1926 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Г.К.Мосолов.*

3 травня 1932 р. *відбувся перший політ літаючого човна МБР-2.*

3 травня 1946 р. *вийшла постанова про створення Державного випробного полігона в районі с. Капустин Яр Астраханської області.*

3 травня 1958 р. *народився начальник Центрального науково-дослідного інституту ЗС України І.С.Романченко.*

4 травня 1928 р. *народився командувач 43-ї РА (1975-1982) В.С.Неделін.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

30 квітня – 6 травня

4 травня 1947 р. *відбувся перший політ реактивного літака Як-17УТИ, Г.С. Клімушкін.*

4 травня 1952 р. *народився начальник Генерального штабу – Головнокомандувач ЗС України (2004-2009) С.О.Кириченко.*

4 травня 1992 р. *день створення ВПС України.*

4 травня 1993 р. *в Україні введено в дію Повітряний кодекс.*

4 травня 1995 р. *підписано документ про створення СП "Морський старт" за участю ОКБ "Південне" і "Південмашу" та партнерів із США, Росії, Норвегії.*

5 травня 1923 р. *народився військовий льотчик, Герой Радянського Союзу М.В.Сутягін.*

5 травня 1932 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, льотчик-випробувач ДКБ О.К.Антонова (1961-1997) В.А.Ткаченко.*

5 травня 1934 р. *здійснено запуск першої в СРСР крилатої рідинної ракети 06/1 конструкції С.П.Корольова.*

5 травня 1940 р. *засновано військову частину А3009 (м.Севастополь).*

ИВЧЕНКО ПРОГРЕСС

5 травня 1945 р. *створено двигунобудівне ДКБ №478 (зараз – ДП ЗМКБ "Прогрес" ім. ак. О.І.Івченка").*

6 травня 1912 р. *народився маршал авіації Г.В. Зімін.*

6 травня 1912 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, льотчик-випробувач ДКБ О.К.Антонова (1957-1987) Г.І.Лисенко.*

6 травня 1946 р. *здійснив перший політ навчальний літак Як-18 з М-11ФР-1, Г.С.Клімушкін.*

6 травня 1960 р. *народився військовий льотчик, заступник командувача ПС ЗС України з гуманітарних питань (2004-2006) Л.П.Кисельов.*

6 травня 1962 р. *народився директор ДП "Київський ремонтний завод "Радіан" Є.В.Асташев.*

6 травня 1967 р. *відбувся перший політ транспортного (цивільна модифікація) вертольота-крана Ка-25К,Є.І. Ларюшина.*

6-7 травня 1987 р. *здійснено світові рекорди дальності польотів за замкненим маршрутом – 20151 км, екіпаж В.І. Терського на Ан-124 "Руслан".*

Стратегический ракетно-ядерный марафон

Продовження. Початок в №12.

В 1987-1990 годах в соответствии с договором между США и СССР ракеты и пусковые установки боевых ракетных комплексов РСД-10 "Пионер" в 43-й РА были ликвидированы. В период с 1988 по 1990 год в РВСН было расформировано управление смоленской ракетной армии с частями армейского подчинения, 5 ракетных дивизий, 40 ракетных полков.

За трехлетний период реализации Договора РСМД было ликвидировано 809 ракет средней дальности, из них 654 ракеты РСД-10, 149 ракет Р-12, 6 ракет Р-14, 408 стационарных сооружений для пусковых установок, 2725 единиц вспомогательного оборудования и 84 объекта.

В июне 1991 года в Москве был подписан Договор между СССР и США о сокращении и ограничении стратегических наступательных вооружений (Договор СНВ-1). Документ: устанавливались уровни количественных ограничений на развернутые носители, боезаряды и пусковые установки, порядок осуществления их сокращений, ликвидации, ограничения на места размещения СНВ и другие вопросы.

Подписание Договора между СССР и США о сокращении и ограничении стратегических наступательных вооружений (Договор СНВ-1). Июнь 1991 год. г. Москва.

Общее количество носителей для МБР, БРПЛ, ТБ не должно превышать 1600 единиц (6000 боезарядов, в том числе не более 4900 для МБР и БРПЛ), в том числе не более 154 ПУ тяжелых ракет. Но наступил август 1991 года, Украина стала независимым государством…

В связи с распадом Советского Союза Украина стала обладателем третьего по мощности ракетно-ядерного арсенала в мире после России и США.

На территории Украины в составе 43-й Ракетной армии находились пять ракетных дивизий. Ядерный потенциал Украины составлял 1272 боеголовки межконтинентальных баллистических ракет. На территории Украины осталось 176 МБР, из которых 130 МБР РС-18 на жидких компонентах топлива с шестью ядерными боеголовками (блоками) каждая и 46 МБР РС-22 на твердом топливе с 10-ю ядерными боевыми блоками каждая. Стратегические бомбардировщики как носители стратегического ядерного вооружения также имели в своем арсенале 672 ядерные боеголовки для крылатых ракет. Кроме того, в Украине оставалось 2500 единиц тактических ядерных боезарядов. Перед суверенной Украиной со всей остротой стал вопрос: что делать с таким мощным ядерным арсеналом?

24 октября 1991 года Верховным Советом Украины было принято заявление "О безъядерном статусе Украины". В заявлении было сказано, что "Украина проводит политику, направленную на полное уничтожение ядерного вооружения и компонентов его базирования, расположенных на территории Украины".

С другой стороны, Украина, которая играла большую роль в создании ракетного вооружения (из 20 принятых на вооружение ракетных комплексов в Советском Союзе – 13 комплексов были разработаны в КБ "Южное" и изготовлены на "Южном машиностроительном заводе", г.Днепропетровск) и имела возможность их эксплуатации, приняла решение о своем юридическом праве на эти значительные материальные средства.

Возникла противоречивая ситуация: с одной стороны Украина декларирует право собственности на ядерное оружие, находящееся на ее территории, с другой – провозглашенный безъядерный статус… Украина выбрала путь ядерного разоружения.

23 мая 1992 года в Лиссабоне руководители России, Украины, Белоруссии, Казахстана и США подписали протокол к Договору между СССР и США о сокращении и ограничении стратегических наступательных вооружения (СНВ-1). Согласно протоколу Украина, Беларусь и Казахстан, которые стали участниками этого Договора, одновременно взяли на себя обязательство присоединиться к Договору о нераспространении ядерного оружия (ДНЯО) от 1 июля 1968 года как безъядерные государства. Верховный Совет Украины 18 ноября 1993 года ратифицировал Договор СНВ-1 и Лиссабонский протокол за исключением статьи 5-й о присоединении к ДНЯО.

14 января 1994 года в Москве состоялось подписание трехстороннего заявления Президентов США, России и Украины, в котором была оговорена финансовая и техническая помощь Украине, предусматривалась финансовая компенсация за ядерные боезаряды…

3 февраля 1994 года Верховный Совет Украины принял Постановление, которым было снято ограничение относительно статьи 5-й Лиссабонского протокола. В ноябре 1994 года Верховный Совет Украины принял Акт о присоединении Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия.

Министерство обороны Украины совместно с другими министерствами и ведомствами разработало три Комплексные программы по ликвидации ракет РС-18 (СС-19), РС-22 (СС-24) и стратегических авиационных комплексов (САК).

В 1993-1994 годах начался этап ликвидации стратегических наступательных вооружений. В 43-й Ракетной армии эти работы были начаты еще до ратификации Договора о нераспространении ядерного оружия. Уже в этот период было снято с боевого дежурства 40 стратегических ракет РС-18. А в 1994-1996 гг. были отстыкованы от ракет и сняты с боевого дежурства 144 головные части ракет; понижена степень готовности 1140 ядерных блоков. В 1996 году "стратегический арсенал" 43-й Ракетной армии – 1272 ядерных боевых блока были вывезены с территории Украины в Россию.

График ликвидации БРК МБР РС-18 был утвержден Президентом Украины 8 мая 1996 года. Указом от 8 мая 1996 года "персональная ответственность за организацию ликвидации, сокращения, конверсии объектов ракетно-ядерной инфраструктуры Украины, осуществление общего руководства, взаимодействие с официальными представителями иностранных государств, министерствами и другими органами государственной исполнительной власти Украины", возлагались на заместителя Министра обороны Украины – Командующего 43-й Ракетной армией генерал-полковника В.Михтюка. 5 августа 1997 года Президент Украины возложил на генерал-полковника В. Михтюка полномочия председателя Межведомственной группы по организации, координации и контролю за выполнением работ, связанных со снятием с боевого дежурства и ликвидацией шахтно-пусковых установок и ракет БРК МБР РС-22 (СС-24 "Скальпель").

Во время выполнения Комплексной программы по ликвидации ракет РС-18, в период с 1996 по 1999 годы, было снято с боевого дежурства 13 ракетных полков; ликвидировано 130 шахтно-пусковых установок. Ликвидировано на базе нейтрализации в г. Днепропетровск 111 ракет РС-18; передано в Россию 19 ракет. Рекультивировано и передано в народное хозяйство 130 площадок шахтно-пусковых установок (ШПУ).

2 декабря 1997 года была принята "Комплексная программа поэтапного сокращения и ликвидации БРК МБР РС-22". В период с 1998 по 2000 год во время выполнения программы было снято с боевого дежурства 4 ракетных полка; извлечено из ШПУ 40 ракет РС-22 (СС-24 "Скальпель"), построено 2 хранилища для временного хранения ракет в г Первомайск; проведено рекультивацию20 ШПУ.

Исключительно сложным технологично и морально было для личного состава ракетных частей выполнение программы по ликвидации боевых ракетных позиций. Уничтожались не только ракеты, шахтно-пусковые установки, командные пункты, стали ненужными наработанные и воспитанные тяжким трудом профессиональные навыки и моральные устои людей, посвятивших себя делу защиты государства… Важнейшим условием успешного выполнения ликвидационных работ было обеспечение высокого морально-психологического состояния личного состава, действенная воспитательная работа. В 1994 году был сформирован отдел воспитательной работы 43-й Ракетной армии, его первым начальником стал полковник В. Алещенко (ныне генерал-майор), который в 1996 году был назначен первым заместителем начальника Главного управления воспитательной работы Министерства обороны Украины… В феврале 2001 года работы, связанные с ядерным разоружением и ликвидацией стратегических ракет-носителей ядерного оружия в Украине, завершились.

Исключительно важную роль в планировании, организации ликвидационных работ, проведении организационно-штатных предприятий играл штаб 43-й Ракетной армии во главе с начальником штаба 43 РА генерал-лейтенантом Быцюком О.И.

30 октября 2001 года – подорвано последнюю шахтно-пусковую установку межконтинентальной баллистической ракеты РС-22, центральную же боевую стартовую позицию унифицированного командного пункта 309 ракетного полка 46 ракетной дивизии 43-й Ракетной армии, с наземным оборудованием и различными вспомогательными механизмами ракетного комплекса "ОС" (отдельный старт"), было сохранено в рабочем состоянии и превращено в музей, единственный в Европе и странах СНГ. Направленность экспозиции которого напоминает какая опасность и сегодня еще висит над миром.

В марте 2002 года в Украине уничтожена последняя

стратегическая ракета. 20 августа 2002 года состоялось прощание Министра обороны Украины генерала армии В.П.Шкидченко с личным составом 43-й Ракетной армии РВСН. Украина стала безъядерным государством.

P.S. *В ракетных войсках стратегического назначения процесс запуска ракеты начинается с поворота ключей и подачи команды на старт. И все же, главное в том, что в процессе запуска боевой расчет имеет возможность остановить пуск ракеты, нажав на красную кнопку. Такую "красную кнопку" в ракетно-ядерном вооружении нажала Украина, продемонстрировав всему миру, что суть безопасности не в накоплении вооружения, а в его уменьшении и ликвидации. Мировое сообщество еще по-настоящему не оценило вклад Украины в разрядку международной напряженности и снятие угрозы ядерной опасности.*

А стратегический ракетно-ядерный марафон продолжается, втягивая в свою орбиту все новые и новые страны…

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

СТАТИСТИКА

Українці у Вікіпедії – восьмі серед великих народів

За кількістю статей у Вікіпедії, створених на 1000 носіїв мови, українці знаходяться на восьмому місці у світовому рейтингу народів, які мають більше 10 мільйонів мовців.

Перша десятка мов виглядає так:

Мова – Кількість мовців (млн.) – Кількість статей у Вікіпедії (тис.) – Кількість статей на 1000 мовців

1. Нідерландська – 23,0 – 1 035 – 45,0
2. Польська – 44,0 – 889 – 20,2
3. Чеська – 11,5 – 226 – 19,7
4. Угорська – 13,6 – 214 – 15,7
5. Італійська – 62,0 – 907 – 14,6
6. Сербська – 11,1 – 156 – 14,1
7. Німецька – 128,0 – 1 386 – 10,8
8. Українська – 37,0 – 377 – 10,2
9. Румунська – 23,4 – 176 – 7,5
10. Французька – 172,0 – 1 233 – 7,2

Японці серед “великих” народів – на 12 місці з показником 6,4 статей на 1000 носіїв мови, а росіяни – на 17 місці з показником у 3,0 статті.

Однак досягнутий результат не повинен заспокоювати, адже лише 54 % від усіх редагувань з України – це редагування української Вікіпедії, і 40 % – російської.

УВАГА!

Trojan. Neloweg атакує банки Європи

Symantec повідомляє про загрозу, пов’язану з банківським трояном Trojan.Neloweg. Шкідлива програма здатна вкрасти дані користувачів, у тому числі банківські реквізити.

Trojan.Neloweg працює таким же чином, як і інший банківський троян, Zeus. Обидві шкідливі програми визначають, на якому сайті знаходиться користувач і додають туди спеціальний JavaScript. Але якщо Zeus використовує свій файл конфігурації, то Trojan.Neloweg зберігає дані на шкідливому сервері.

При переході на відому сторінку банку, Trojan.Neloweg маскує частину сторінки білим кольором, використовуючи прихований тег DIV, і запускає свій код JavaScript, розташований на спеціальному сервері.

Найбільш популярними браузерами є Firefox і Internet Explorer, які використовуються більшістю (більше 50%) користувачів. Не дивно, що Trojan.Neloweg атакує через них. Цікаво, що він також атакує браузери, які використовують движки Trident (Internet Explorer), Gecko (Firefox), і WebKit (Chrome / Safari). Існує не так багато причин для атаки через інші, не такі поширені браузери. Очевидно те, що зловмисники хочуть охопити якомога більше цілей. Друга причина полягає в тому, що деякі люди спеціально використовують не найвідоміші браузери для онлайн банкінгу, щоб забезпечити додаткову безпеку.

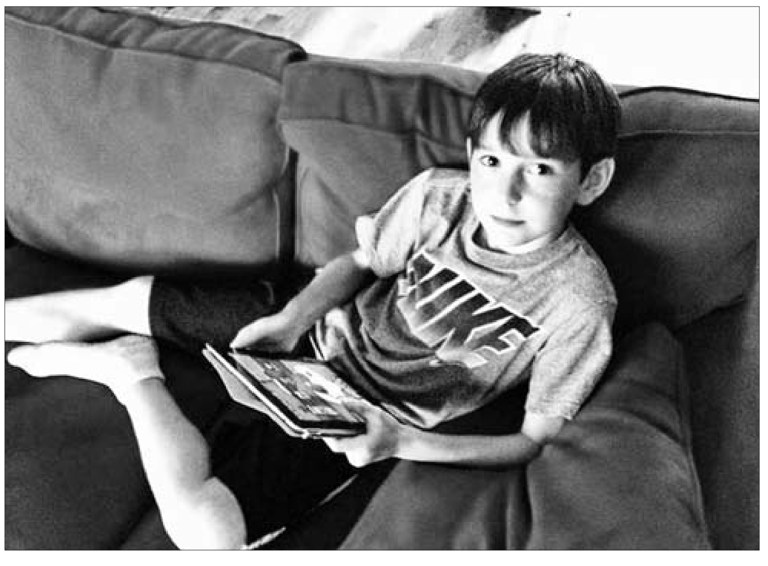
Слід зазначити, що троян прагне вкрасти не тільки банківські реквізити, але також інші логіни і паролі. Щоб домогтися цього автори коду надали браузерам функції пошукових роботів.

Таким чином, браузер може працювати як бот і виконувати команди. Він може обробити контент сторінки, на якій знаходиться, перенаправити користувача на іншу сторінку, вкрасти паролі, запустити програму або навіть знищити себе. На жаль, функція самознищення трохи надлишкова, так вона видаляє критично важливі системні файли і не дає користувачеві увійти в систему.

ІТ ПРОТИ ЗЛОЧИННОСТІ

8-річна дитина розкрила 100 злочинів за допомогою одного iPad

Функція Find My iPhone, яку Apple впровадила в свої iOS-апарати, може виявитися досить корисною при втраті або навіть крадіжці пристрою. Вона дозволяє знайти за даними GPS місце розташування смартфона або планшета, відправити на нього повідомлення, програти мелодію, а також заборонити доступ або стерти дані.

8-річний Лендон Кребтрі (Landon Crabtree) так і зробив, коли грабіжник забрався в його будинок і вкрав серед інших речей сімейний планшет iPad. Однак, у результаті, хлопчику вдалося зробити більше, ніж він очікував.

Використовуючи засіб Find My iPhone, Лендон простежив шлях вкраденого iPad до готелю, де злодій переховував награбовані речі, а поліція, яка пішла по цьому сліду, виявила велику кількість речей, отриманих зловмисниками в результаті приблизно 100 крадіжок зі зломом на загальну суму близько $ 350 000.

Можна лише уявити, який радий був хлопчина, усвідомлюючи, що він допоміг розкрити близько сотні злочинів і повернути викрадені речі безлічі потерпілих. Інтерв’ю з ним і його батьками можна подивитися на сайті MSNBC.

ЮВІЛЕЙ

Легендарна операційна система OS/2 відзначила 25-річний ювілей

Чверть століття тому, 2 квітня 1987 року, корпорацією IBM була анонсована програмна платформа OS/2, яка залишила помітний слід в IT-індустрії.

Покликана витіснити DOS з персональних комп’ютерів, OS/2 спочатку розроблялася в партнерстві з фахівцями Microsoft, проте через три роки співпрацю між іменитими компаніями було припинено. І IBM довелося взяти на себе відповідальність за подальший розвиток продукту. Зусиллями програмістів корпорації була випущена друга редакція платформи, а в 1994 році на ринку з’явилася OS/2 Warp3 – повністю 32-бітова система з повноцінною багатозадачністю, підтримкою TCP/IP і мультимедійних функцій, а також сумісна з 16-розрядними додатками для Windows. Трохи пізніше (у вересні 1996 року) побачило світ четверте складання продукту, що стало останнім великим релізом ОС.

Для свого часу OS/2 була прогресивною і надійної операційною системою, що знайшла широке застосування в телекомунікаційних компаніях, банківських структурах і корпоративному секторі. Чимало шанувальників “півосі” було і серед рядових користувачів ПК. Однак неправильна маркетингова політика розробників, відсутність належної підтримки і постійно зростаючий тиск з боку Windows, визначили майбутнє перспективної платформи, зробивши її суто нішевим продуктом.

В даний час OS/2 живе і процвітає у варіанті під назвою eComStation, що випускається американською компанією Serenity Systems, яка отримала в 2001 році у IBM права на вдосконалення клієнтської частини епохальної платформи.

У РЕЖИМІ ТЕСТУВАННЯ

Яндекс запускає Диск

Яндекс пропонує користувачам нові можливості – Диск (www.disk.yandex.ru). Це безкоштовний хмарний сервіс для зберігання файлів і роботи з ними з будь-яких пристроїв, чи то ноутбук або смартфон. Сервіс запущено в бета-версії і доступний за запрошеннями.

Яндекс.Диск дозволяє зберігати файли будь-якого формату. У розпорядженні користувача – до 10 гігабайт вільного простору, куди можна скласти свої особисті документи, фотографії, музику, фільми. Вони будуть доступні користувачеві скрізь, де є інтернет, – вдома, на роботі, в гостях або в кафе. Можна в будь-який момент відкрити потрібний файл або поділитися ним з іншими людьми. Крім тих файлів, які користувач завантажує на сервіс, Диск зберігає вкладення з його пошти на Яндексі. Для них виділяється додатковий простір.

“Зараз Диск інтегрований в Яндекс.Пошту. Надалі ми “пров’яжемо” його і з іншими сервісами Яндекса”, – говорить керівник напрямку персональних сервісів Антон Забанних.

Дані на Яндекс.Диску синхронізуються для різних пристроїв. Наприклад, можна почати працювати з файлом на домашньому комп’ютері, а продовжити – на офісному ноутбуці. Сервісом можна користуватися і через веб-інтерфейс, і за допомогою клієнта для Windows або Mac OS. А для власників смартфонів на iOS і Android, де є мобільний додаток Яндекс.Пошта, теж з’явився Яндекс.Диск.

БОРОТЬБА З ПІДРОБКАМИ

Керівництво Apple, незадоволене тим, що підпільні китайські умільці протягом довгого часу масово виготовляють і випускають фейкову продукцію під логотипом компанії, вирішило відплатити їм тим же. Починаючи з 1 квітня, завод Foxconn на 30 днів переведений в режим виробництва копій смартфонів, планшетів і плеєрів, випущених китайськими підпільниками. Компанія Nokia і, зокрема, її підрозділ Vertu підтримали акцію Apple, повідомивши про намір проведення подібних дій на своїх заводах.

Apple виготовить гаджети-пародії у відповідь на китайські копії

Розробники вирішили осягнути майстерність виробництва фейкової продукції, а тому навмисно зберегли всі її особливості. Зараз ми раді представити кілька прототипів, які будуть продаватися на китайському ринку вже з середини квітня.

Apple iPhone 6

Смартфон виготовлений з глянсового пластика і має 4-дюймовий резистивний екран. iPhone 6 працює на платформі BotCHiDau 2.3.1, оснащений фронтальною 2-мегапіксельною камерою, тильною 5-мегапіксельною камерою, 64 Гбайтами вбудованої пам’яті, слотом для карт MicroSD і двома потужними динаміками. Замість качельки вимикання звуку, в телефоні встановлена кнопка активації TV. Крім того, виробник оснастив смартфон розхитаним роз’ємом для підключення кабелю, оскільки таким способом користувачі зможуть уникнути характерної тріщинки на задній панелі iPhone. Вартість смартфона на китайському ринку складе $ 59,99.

Apple iPod Water (Always P262)

Жіночий телефон з вбудованим плеєром iPod має 2,2-дюймовий екран з роздільною здатністю 320x240 пікселів, 128 Мбайт вбудованої пам’яті, слот для карт MicroSD, модуль Bluetooth, FM-радіо,3-Мп камеру і акумулятор, що забезпечує роботу пристрою до 320 годин в режимі очікування. У зв’язку з тим, що iPod Water виготовлений тільки для ринку “піднебесної”, мовні можливості в ньому обмежуються нетрадиційним китайським. Розробники відзначили, що для перекладу меню інтерфейсу і програм на китайську мову використовувався сервіс Google Translate. Вартість iPod Water складе $ 39,99.

Apple iPad Micro

“Стильний, сенсорний і незвичайний” – так описала компанія свій найменший планшетний комп’ютер iPad Micro на платформі BotCHiDau 2.4.0. Пристрій одержав 3,5-дюймовий сенсорний екран з роздільною здатністю 480x854 пікселів, чотирьохядерний процесор з тактовою частотою 2 ГГц, 15,5 Гбайт вбудованої пам’яті і слот для карт MicroSD. Крім того, компанія вирішила відійти від фірмового гнізда для кабелю, де тепер розташовується порт miniUSB, а на пузатому корпусі гаджета замість звичної кнопки розмістився сенсорний логотип-маніпулятор Apple, який, до того ж, ще й світиться. Вартість планшета становитиме $ 59,99.

Таким чином, Купертино планує отримати великий попит на китайському ринку, а також зробити роботу умільців з “піднебесної” просто безглуздою. Компанія пообіцяла, що це ще не всі сюрпризи, які чекають на азіатських користувачів в цьому місяці.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Лейтенант Вікторія Терещук – третя у світі з п'ятиборства

У Ростові-на-Дону (Росія) завершився четвертий етап Кубка світу із сучасного п'ятиборства. Краща спортсменка України 2011 року – представниця ЦСК ЗС України, заслужений майстер спорту лейтенант Вікторія Терещук показала другий результат із сумою 5352 очка і стала срібною призеркою турніру.

Найкраще нашій спортсменці вдалися два види – фехтування та "комбайн" (стрільба та біг), де армійська спортсменка показала третій результат.

Наразі, за підсумками 4-х етапів Кубка світу, Вікторія Терещук посідає 3 місце світового рейтингу.

ВОЛЕЙБОЛ

Волейбольні баталії воїнів-зенітників

В рамках Року фізичної підготовки і спорту, що триває у Збройних Силах України, у військових частинах та з'єднаннях проходять різноманітні спортивні заходи.

Так, на Дніпропетровщині завершився чемпіонат з волейболу серед структурних підрозділів зенітного ракетного полку Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил.

В ході безкомпромісної боротьби титул чемпіона зенітного ракетного з'єднання здобула команда управління, другу сходинку п'єдесталу посіла команда першого вогневого підрозділу. Почесне третє місце виборола команда третього вогневого підрозділу зенітного ракетного з'єднання.

Кращими гравцями чемпіонату стали підполковник Сергій Личман, майор Дмитро Ковальков та капітан Андрій Момот.

Як зазначив головний суддя першості – начальник фізичної підготовки і спорту зенітного ракетного полку кандидат в майстри спорту старший лейтенант Євген Куришко, такі змагання підвищують спортивну майстерність серед особового складу, покращують їх фізичну підготовку та допомагають командирам згуртувати військові колективи.

– Також, за підсумками чемпіонату, визначилися кандидати, які представлятимуть військову частину під час змагань з силовими структурами Дніпропетровського гарнізону, які відбудуться незабаром, – розповів старший лейтенант Євген Куришко.

По закінченні турніру його учасників командування зенітного ракетного з'єднання нагородило грамотами та перехідними кубками.

ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ

Ще один спортсмен ЦСКА поїде до Лондона

У столиці Болгарії відбувся так званий "ліцензійний" турнір з боротьби. У складі збірної України відзначився представник команди майстрів з єдиноборств ЦСК ЗС України – працівник Збройних Сил України Василь Рачиба.

Переможець минулорічного чемпіонату Європи з греко-римської боротьби у ваговій категорії до 84 кг Василь Рачиба здобув впевнені перемоги на борцівських килимах Болгарії і заслужено отримав право на участь у XXX Літніх Олімпійських іграх, які пройдуть цього року у столиці Великобританії.

Командування Центрального спортивного клубу привітало Василя з перемогою та побажало йому успіхів під час головних змагань планети 2012 року.

ГРЕКО-РИМСЬКА БОРОТЬБА

Комплект нагород чемпіонату України з греко-римської боротьби – у армійців

3 нагороди (1 золоту, 1 срібну та 1 бронзову) виборoли вихованці армійської школи боротьби на чемпіонаті України з греко-римської боротьби серед юніорів, який пройшов у місті Запоріжжі.

У ваговій категорії до 96 кілограмів жодних шансів суперникам не залишив працівник ЗС України Максим Фесенко.

У суперважкій вазі "срібло" здобув представник спортивного активу ЦСК ЗС України Юрій Буньо.

"Бронзову" медаль (у ваговій категорії до 74 кг) виборов працівник ЗС України Андрій Ціпан.

БОКС

Армійські боксери здобули дві нагороди на "Київських рукавицях"

У Національному центрі ділового та культурного співробітництва "Український дім" відбувся перший Міжнародний турнір серед кращих боксерів світу "Київські рукавиці".

Організаторами змагань виступили Київська міська організація федерації боксу України за підтримки Київської міської державної адміністрації.

У заході взяли участь збірні команди Ірландії, Казахстану, Азербайджану, Єгипту, Литви, Молдови та України.

За підсумками змагань, медалі здобули боксери Центрального спортивного клубу Збройних Сил України (тренер Володимир Золотарьов).

Так, у ваговій категорії до 60 кілограмів срібну медаль виборов солдат строкової служби Тигран Симонян, який у фінальному поєдинку за очками поступився іменитому боксеру з Казахстану.

У суперважкій вазі "бронзою" відзначився представник спортивного активу ЦСК ЗС України Ростислав Архипенко, який поступився чемпіону світу та кращому боксеру 2011 року з Азербайджану.

Учасники отримали пам'ятні призи та грошові винагороди.

СТРИБКИ НА БАТУТІ

Спортсменки ЦСКА "настрибали" на "срібло" чемпіонату Європи

У Санкт-Петербурзі завершився чемпіонат Європи зі стрибків на батуті. У складі національної збірної на цих змаганнях відзначилися спортсменки команди майстрів з окремих олімпійських видів спорту Центрального спортивного клубу Збройних Сил України.

Старший сержант служби за контрактом Марина Кийко, старшина контрактної служби Юлія Домчевська та працівник ЗС України Наталка Москвіна виборoли срібні медалі чемпіонату в командному заліку.

Перша сходинка п'єдесталу у білоруських спортсменок, третіми стали господарі турніру – росіянки.

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

Українки виграли вісім медалей

На цих вихідних у Греції та Іспанії пройшли міжнародні турніри з художньої гімнастики. В Каламаті від збірної команди України виступили Анна Різатдінова та Вікторія Шинкаренко. Змагання не входять до числа етапів Кубка світу або серії Гран-прі. Напевно, тому склад учасниць найсильнішим назвати не можна – Мітєва, Різатдінова, Шинкаренко та Шарапа.

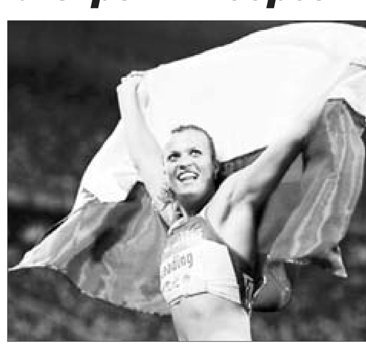
Золоту медаль у багатоборстві виграла Сільвія Мітєва. "Срібло" – у господарки змагань Варвари Філу, "бронза"– у Ганни Різатдіновій. До речі, тиждень тому Аня виграла медаль того ж достоїнства на етапі Кубка світу в Пезаро. Ще одна українка, Вікторія Шинкаренко, розташувалася на четвертій сходинці.

В окремих видах Різатдінова удостоїлася чотирьох медалей, з яких дві золоті (обруч, булави), одна срібна (стрічка) і одна бронзова (м'яч). Вікторія Шинкаренко стала срібним призером у фіналі з м'ячем.

КРАЩІ

Добринська – найкраща легкоатлетка Європи в березні

Європейська легкоатлетична асоціація назвала імена кращих спортсменів березня.

Приємно, що серед жінок перемогла українка Наталія Добринська. У голосуванні наша багатоборка випередила знамениту росіянку Олену Ісінбаєву.

У березні Наталка стала чемпіонкою світу в залах. Вона виграла багатоборство зі світовим рекордом і стала першою легкоатлеткою світу, що набрала більше 5000 очок на змаганнях в залі. У голосуванні Добринська випередила рекордсменку світу в стрибках з жердиною росіянку Олену Ісінбаєву.

У чоловіків кращим атлетом березня в Європі став французький стрибун з жердиною Рено Лавільнье.

ФУТБОЛ

Фінал Ліги чемпіонів пройде без "Барселони"

Подвиг десяти: "Челсі" вистояв у грі проти "Барселони". Каталонська команда на своєму полі не змогла переграти суперників.

У відповідальному півфінальному матчі Ліги чемпіонів іспанська "Барселона" не змогла переграти англійський футбольний клуб "Челсі". Хоча все починалося якнайкраще саме для підопічних Хосепа Гвардіоли.

Уже в першому таймі "Барселоні" вдалося забити два голи, при цьому "Челсі" залишилася без свого капітана, який отримав червону картку за стусан одному з гравців суперника. В такому випадку іспанці, здавалося б, вже практично проходили в фінал. Але...

На додаткових хвилинах першого тайму англійці забили один м'яч, і за сумою двох ігор тепер вже вони були у фіналі. Щоб пройти далі, "Барселоні" потрібно було забити ще один м'яч, що вони і намагалися зробити весь другий тайм. На 49-ій хвилині Мессі не реалізував пенальті (перекладина) і, як говорить народна мудрість, "не забиваєш ти – забивають тобі". Підопічні Гвардіоли на останніх хвилинах пропустили м'яч у свої ворота.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

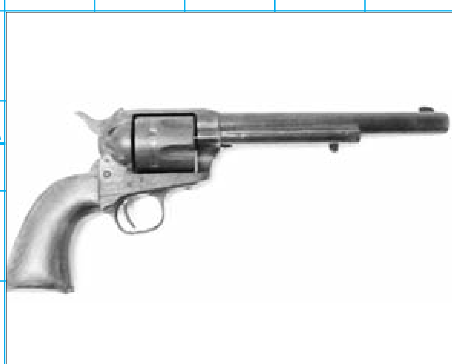
КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел:067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122215.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Феодальний правитель на Русі
Каральновиховний прутик
Хачатурян
Одне з перших авто в СРСР
Вбивця Пушкіна
Уособлення зла в буддизмі
Туз (фр.)
Мистецтво малих форм
Окріп
Галаслива юрба
Ствол
Одиниця вимірювання чого-небудь
Міщанин, торговець
Недоторканий запас
Монтан
Морська промислова риба
Місто в Киргизії
Знеболення
Афганський лідер 80-х
Язичницький божок
Руда качка
Гонконгівський режисер у Голлівуді
Звання офіцера СС
Робоча шлюпка
Єгипетський бог Сонця
Радянський “Дуглас”
Неотруйна змія
Терорист. організація в Європі
Весна (заст., поет.)
Нота
Індійське вчення
Велика рогата тварина
Вимерлий дикий бик
“Сидор” льотчика
Розмінна монета в Лаосі
Східна країна
Жіноче ім'я (зменш.)
Городня рослина
Штукар
Зовнішній шик
Дбайливе ставлення
Парусні змагання
Місто у Люксембурзі
Шеренга
Горіх із молоком
Низький голос
Місто в Афганістані
Радар
Політична теорія
Англійський співак
Індійський жіночий одяг
Нота

СУДОКУ

			8				4	2
6	2			4		1		
		8		9	1			
								7
3		2				8		5
8								
			3	6		2		
		3		5			7	9
1	5				4			

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 16

АВТОДРОМ

Zafira Tourer представили в Україні

Світова прем'єра Opel Zafira Tourer відбулася восени минулого року, і лише два тижні тому автомобіль офіційно дістався України, де Zafira, завдяки функціональності й ергономічності має багато прихильників. Нинішня новинка – це далеко вже не той простий і невибагливий Opel Zafira зразка 1999 року, власне коли Опель і почав його випуск. Цей автомобіль з амбіціями, технологіями і якістю, властивими преміальному Opel Insignia. Дизайн автомобіля є елегантним і розкішним, створює відчуття динамічності й стрімкості.

Широкі трансформаційні можливості салону стали вже традиційною візитною карткою Opel Zafira, і Tourer теж не є винятком. Інженери Opel суттєво доробили оригінальну концепцію трансформації сидінь Flex7. Третій ряд сидінь, як і раніше, складається на одному рівні з підлогою багажного відділення. Другий ряд являє собою не диван, як це було раніше, а три індивідуальні конструкції, що складаються й пересуваються незалежно один від одного. Більше того, крайні сидіння зміщуються на 50 мм убік поздовжньої осі автомобіля, що є нововведенням. Усі ці зміни дали змогу збільшити корисний обсяг багажного відділення при складених сидіннях другого й третього рядів до 1860 л.

У порівнянні з попередником, значно збільшилась колісна база (2760 мм) й колія (передніх колісна – 1584 мм (+ 96 мм) і задніх – 1588 мм). На автомобілі встановлюється передня підвіска від Insignia. Конструкцію ж задньої запозичили у Astra. Вона автоматично адаптується до дорожніх умов і має три режими: “Standard”, комфортний “Tour” і “Sport”. Нова особливість – адаптивний круїз-контроль з радарним датчиком і функцією гальмування при загрозі зіткнення. Вперше встановлено й систему огляду Opel Eye із фронтальною камерою.

Для України доступний турбірований дизельний дволітровий двигун потужністю 130 к.с., який був спеціально адаптований під погану якість пального в Україні. Двигун агрегатується на вибір із шестиступінчастим “автоматом” чи “механікою” Також доступний бензиновий атмосферний двигун об'ємом 1,8 л й потужністю 115 к.с. і 140 к.с. з 5-ступінчастою механічною коробкою передач. Також доступний турбірований бензиновий двигун обсягом 1,4 л на 120 к.с. і 140 к.с. Вартість Zafira Tourer стартує від 22 311 Євро.

Сергій Клименко. “Крила України”.

ДО ВІДОМА

Виплати по ощадкнижках СРСР: процес пішов

Держава знову планує почати виплати компенсацій по вкладах Ощадбанку колишнього СРСР. Сьогодні про це говорять усі. Особливо хвилюються літні люди, адже для них це єдина можливість отримати хоч щось із того, що заробляли роками і що складалося “на книжку”. Молодь реагує спокійніше, і в той же час більш скептично, пам'ятаючи про попередні обіцянки влади повернути гроші вкладникам Ощадбанку колишнього СРСР.

Що ж потрібно зробити звичайному українцеві, щоб отримати свої кровні, і як діє нова схема повернення вкладів.

Сам процес виплати коштів почнеться з 1 червня 2012 року. А з 2 квітня “Ощадбанк” оновлює Реєстр вкладників.

Як відомо, згідно з новою схемою, українці можуть дізнатися час і місце актуалізації своїх даних у відділенні Ощадбанку, зареєструвавшись на сайті Ощадбанку, відправивши SMS на короткий номер 8052 (безкоштовно з мобільних телефонів усіх операторів) або зателефонувавши на гарячу лінію Контакт-центру банку за телефоном 0-800-212-000 (безкоштовно з усіх стаціонарних телефонів по Україні).

Той, хто телефонує, повинен повідомити оператору контакт-центру або ж вказати в анкеті на сайті номер паспорта і номер компенсаційного рахунку, зазначений в ощадкнижці, а також свою дату народження. У SMS-повідомленні слід вказати цифрове значення номера паспорта вкладника (без серії) і дату його народження в наступному форматі: 999999_01.01.1900, де “999999” – номер паспорта, “_” – пробіл, а “01.01.1900” – дата народження . Після чого вкладник у той же день отримає відповідь – SMS-повідомлення із зазначенням дати, часу і місця установи банку, де буде проведена актуалізація його даних

З'явившись в обумовлений день і годину в “Ощадбанк” з паспортом, ідентифікаційним кодом, їх ксерокопіями та ощадкнижкою, вкладник під керівництвом фахівця банку повинен заповнити анкету-заяву. Тоді ж йому повідомлять про час і місце отримання компенсаційних виплат.

Другий візит у відділення “Ощадбанку” завершує процедуру: після пред'явлення паспорта вкладникові видають картку. І далі він уже сам вирішує, як розпорядитися нею: перевести в готівку, покласти гроші на депозит чи залишити їх на картці. Якщо вкладник надалі не збирається користуватися карткою, то в момент її видачі він може попросити операціоніста зняти гроші з неї за допомогою терміналу й отримати на руки всю суму “живими” грошима.

Варто додати, що картка дійсна три роки з моменту видачі. З її допомогою можна отримати знижку в магазинах-партнерах банку, розрахуватися в торгових мережах, обладнаних терміналами Ощадбанку. На неї може бути зарахована пенсія. При цьому картку можна поповнювати через термінал банку, переказувати кошти з неї на рахунки фізичних та юридичних осіб, у тому числі, в інших банках. Власники карток зможуть також скористатися додатковими банківськими послугами.